

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

Nr. 15

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

11 JUNI 1990

INHOUDSOPGAVE

	Blz.
1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS	
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)	
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting	757
N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie	758
L. Waltiel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting	758
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	761
R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling	762
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	762
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	764
L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt	766
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 5)	
J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin	767
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	769
H. Weckx, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden	770
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	771
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	778
II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)	
T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting	780
P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur	783
D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs	783
J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer	784
Rechtzetting	786
REGISTER	787

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 74, 3 en 4)

G. GEENS

VOorzitter VAN DE VLAAMSE
EXECUTIEVE
GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
FINANCIËN EN BEGROTING

Vraag nr. 51
van 21 mei 1990
van de heer J. DE BREMAEKER

Benelux-standpunt buitenlandse problemen — Initiatieven

Graag had ik van de geachte Gemeenschapsminister vernomen of hij met de Minister van Buitenlandse Zaken van Nederland en Luxemburg bewust probeert gemeenschappelijke standpunten in te nemen naar aanleiding van bepaalde problemen die te maken hebben met buitenlandse betrekkingen, die onder zijn bevoegdheid ressorteren.

Kan de geachte Gemeenschapsminister me, in het bevestigend geval, meedelen om welke standpunten het ging en wanneer dit gebeurde ?

Kan de geachte Gemeenschapsminister me, in het ontkennend geval bevestigen of hij daartoe bereid is het initiatief te nemen ?

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid van de Vlaamse Raad deel ik het volgende mede.

1. De standpunten van de Vlaamse Executieve naar aanleiding van bepaalde buitenlandse problemen en/of gebeurtenissen worden voorbereid in het in de schoot van de Vlaamse Executieve opgerichte Ministerieel Comité voor Externe Betrekkingen, waarbij zowel met de visie van de nationale Regering als van de lidstaten van de Europese Gemeenschap rekening wordt gehouden.

De aldus verkregen standpunten worden dan aan de Vlaamse Executieve voor definitieve beslissing overgelegd.

2. Deze werkwijze zal ook in de toekomst worden gevolgd.

Inderdaad, gelet op het streven van de Europese Gemeenschap om zo snel mogelijk tot een politieke unie te komen, zal het innemen van gemeenschappelijke standpunten, gesteund op een zo ruim mogelijke basis, aan de EG en dus ook aan de lidstaten de vereiste grotere slagkracht verlenen bij het verdedigen van duidelijk omliggende visies.

3. Overleg in Benelux-verband vindt plaats in het Co-

mité van Ministers, dat is samengesteld uit de Ministers van Buitenlandse Zaken van de drie Regeringen. Indien hierop agendapunten worden besproken die behoren tot de bevoegdheid van de Gewesten, wordt het Belgische standpunt voorafgaandelijk gecoördineerd tussen de Minister van Buitenlandse Zaken en de Gewesten.

Vraag nr. 52
van 22 mei 1990
van de heer A. DENYS

Adviesorganen — Vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering

De Vlaamse Regering is vertegenwoordigd in tal van raden van bestuur, comités, commissies, adviesraden via afgevaardigden of vertegenwoordigers.

Namens de Vlaamse Regering zetelen ook afgevaardigden of vertegenwoordigers in instellingen, organisaties, ... waarin zowel de nationale Regering als de Vlaamse Regering zijn vertegenwoordigd.

Ik had graag van de Voorzitter van de Vlaamse Regering een overzicht ontvangen van alle instellingen, organisaties, comités, commissies en adviesraden die zijn opgericht bij wet, decreet of via een besluit waarin vertegenwoordigers of afgevaardigden van de Vlaamse Regering zetelen.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat na bevraging bij de leden van de Vlaamse Executieve, een gecoördineerd antwoord hem rechtstreeks zal worden overgemaakt.

Vraag nr. 55
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen ? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzienende middelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Mid-denstand en Energie ; de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling ; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur ; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs ; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van

Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

N. DE BATSELIER

VICE-VOORZITTER VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ECONOMIE, MIDDENSTAND EN ENERGIE

Vraag nr. 47
van 10 mei 1990
van de heer J. VALKENIERS

Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven — Regionalisering

Sinds enkele jaren werden de bevoegdheden in verband met het Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven geregionaliseerd. Hoever staat het met de effectieve regionalisering van dit instituut? De instelling had twee zetels, beide in Wallonië gevestigd. Wie oefent de bevoegdheid van dit instituut langs Vlaamse kant uit? Gebeurt dit in het Nederlands?

Antwoord

De voorziene regionalisering van het Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven is nog niet definitief geregeld. Er is evenwel een wetsontwerp in de maak, dat zich in een vergevorderd stadium bevindt en dat een integrale regionalisering van het instituut voorziet naar het Waalse Gewest. De voertaal zal hier bijgevolg het Frans zijn.

Ik vestig evenwel de aandacht van het geachte lid op het feit dat langs Vlaamse zijde onder meer 37 ten honderd van het nationaal Studiecentrum voor Kernenergie te Mol zou worden geregionaliseerd. De voertaal zal hier uiteraard het Nederlands zijn.

L. WALTNIEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN RUIMTELIJKE ORDENING EN HUISVESTING

Vraag nr. 151
van 3 mei 1990
van de heer G. JANZEGERS

Woning De Beir te Knokke — Bescherming

Zowel Interbellum (Vereniging voor de Studie van de

Vernieuwende Creativiteit tussen de Twee Wereldoorlogen) als collega Manu Desutter vragen in open brieven aan de leden van de Vlaamse Raad dat het nodige zou gebeuren teneinde de woning De Beir, op de hoek van de Dumortierlaan te Knokke, te behoeden voor afbraak. In een bijgevoegde en vrij gedetailleerde nota wordt deze woning beschreven als één van de belangrijkste uitingen van onze modernistische architectuur.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister wat hij doet om aan de bekommernissen van Interbellum en collega Manu Desutter tegemoet te komen.

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid meedelen dat ik beslist heb de procedure tot bescherming van de woning Dr. De Beir, gelegen Dumortierlaan 6 te Knokke-Heist verder te zetten. De ontwerp-lijst tot bescherming van deze woning zal mij eerstdaags ter ondertekening worden voorgelegd.

Het onderzoek zal dan door mijn bevoegde diensten verder worden gezet. Binnen het jaar zal mij een definitief beschermingsvoorstel ter ondertekening worden voorgelegd.

Vraag nr. 152
van 8 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE

Bouwvergunning — Voorschriften inzake tuinbouwerserres

Ongetwijfeld zal iedereen en niet in het minst de aanvragers van een bouwvergunning de zorg hebben om de omgeving van bedrijfsserres „uitzicht-vriendelijk” te maken. Daarbij komt enige vorm van groeninkleding zeker in aanmerking.

Wordt het echter niet van het goede teveel als bouwvoorschriften het planten van hoogstammig groen verplichten op een schaarse grensstrook? Als deze hoogstammige bomen dan nog eens dienen geplant ten zuiden van de serres dan komen we tot de potsierlijke situatie dat eerst constructies worden gebouwd om het maximum aan zon op te vangen en daarna aanplantingen dienen verricht die de zon tegenhouden.

Trouwens hoogstammig groen lijkt omwille van stormschadegevaar hier eerder algemeen te mijden.

Mag ik de geachte Minister verzoeken de onderrichtingen ter zake te preciseren en aan de provinciale directies van de Administratie voor Ruimtelijke Ordening en Leefmilieu (AROL) bekend te maken?

Antwoord

Als antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat de door haar geschetste problematiek mijn volledige aandacht heeft weerhouden.

Bij het opleggen van beplantingsvoorschriften teneinde het visuele aspect van serrebedrijven te verbeteren, dient inderdaad in de mate van het mogelijke rekening te worden gehouden met de eisen die door een bedrijfs-

economisch verantwoorde exploitatie worden opgelegd.

Gelet op de verscheidenheid van de gevallen die zich in de praktijk kunnen voordoen, lijkt het mij echter niet aangewezen voor deze aangelegenheid uniforme, algemeen geldende richtlijnen uit te werken.

**Vraag nr. 153
van 9 mei 1990
van mevrouw M. TYBERGHIEN-VANDEBUSSCHE**

BPA — Interventie van particulieren

Graag kreeg ik antwoord op een aantal vragen omtrent de wijzigingsaanvraag van het gewestplan van **landbouwzone** naar ambachtelijke zone, onder de vorm van een bijzonder plan van aanleg (BPA)-ambachtelijke zone.

Een gevestigde schrijnwerkerij zou graag uitbreiden. Er is een akkoord tussen gemeente en bedrijf om de aanvraag langs de gemeente te laten gebeuren, maar met een contract tussen gemeente en de Westvlaamse Intercommunale voor Economische Expansie en Re-conversie (WIER), waarin bepaald wordt dat alle kosten en alle betalingen gebeuren door de betrokken bedrijfsleider.

De gemeente geeft opdracht aan de intercommunale om het dossier op te maken maar de kosten en rekeningen worden betaald door de privé-persoon.

1. Waarop steunt deze werkwijze ? Is ze conform ?
2. Heeft de gemeente bij eventuele goedkeuring van dit BPA nog inspraak wat de verdere opvulling betreft ? De oppervlakte is immers veel te groot voor dit ene bedrijf en de onteigening is gebeurd door de gemeente, maar bekostigd door de **eigenaar-firma**.
3. Hoe liggen de juiste bevoegdheden ingeval een tweede bedrijf of een derde bedrijf op dit terrein vestiging vragen ? Kan dit privé-bedrijf dan zelf de kosten verhalen op deze nieuwe aanvragers en de gronden ten gelde maken ? Tegen welke prijs ?
4. Op welke wettelijke grondslagen berust deze werkwijze ? Wat blijft over van de rol van de gemeente in deze belangrijke materie van ruimtelijke ordening ?
5. Zo de werkwijze mogelijk is, welke voorwaarden en exploitatienormen moet de gemeente in het BPA-ambachtelijke zone inschrijven ?
6. Welke zijn de rechten en de plichten van de huidige eigenaar en pachter van de geïndiceerde gronden, de pachtwet ter zijde gelaten :
  - a) nu deze aanvraag in evolutie is ;
  - b) en als het BPA wordt goedgekeurd ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat het opmaken van een BPA een gemeentelijke aangelegenheid is. Alleen de gemeente kan een initiatief nemen tot het opstellen van een BPA

en kan de procedure tot goedkeuring voeren. Het is wel zo dat er een ontwerper kan worden aangesteld en dat er afspraken kunnen worden gemaakt wie het concrete werk doet.

De praktijk van het laten betalen van de kosten voor het opstellen van een BPA door de persoon of personen die voordelen halen uit het BPA via de ontwerper blijkt te bestaan. In de BPA-dossiers die mij worden voorgelegd zijn daar geen sporen van terug te vinden. De betaling van de lasten en de kosten van een BPA heeft uiteindelijk niets te zien met de wettelijkheid van een BPA in termen van de stedenbouwwet.

Het toezicht over de beslissingen van de **schepencolleges** en/of de gemeenteraden, ook inzake financiële transacties en contracten, hoort toe aan de **provinciegouverneur** en aan de Gemeenschapsminister bevoegd voor binnenlandse aangelegenheden.

In het licht van deze overwegingen kan ik dan ook geen antwoord verstrekken over de verschillende hypothesen die het geachte lid maakt. Uit die hypothesen alleen blijkt reeds dat die werkwijze tot toestanden kan leiden die wettelijk zo niet kunnen zijn bedoeld.

Het is mij bekend dat er door de gouverneur beslissingen werden geschorst, waarbij de gemeente in **contractvorm** de kosten van een BPA van zich afschoof naar belanghebbenden. Het gevaar voor **belangenvermenging** is immers niet denkbeeldig. Ten slotte is het wettelijk niet mogelijk dat een voor iedereen bindend en verordenend plan van aanleg voor toepassing van de willekeur van een privé-persoon zou afhankelijk zijn.

**Vraag nr. 154
van 9 mei 1990
van de heer P. VAN GREMBERGEN**

Drongengoed Ursel — Bescherming

Door een koninklijk besluit van 28 maart 1956 werd het Drongengoed te Ursel om reden van historische en esthetische waarde als landschap gerangschikt. In artikel 2 van dit besluit worden beperkingen aan de rechten van de eigenaar opgelegd.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Werden sinds de publikatie aan bovenvermeld koninklijk besluit wijzigingen gebracht ? Zo ja, welke ?
2. Werd bij het Bestuur Monumenten en Landschappen reeds een aanvraag ingediend tot afwijking op betreffend koninklijk besluit ?

Zo ja, om welke werken gaat het ?

Hoe luiden de adviezen van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen en van het college van burgemeester en schepenen.

Door welke andere diensten werd een advies geformuleerd ?

Zo neen, welke diensten van welke besturen dienen hun advies te geven zo een afwijking op het koninklijk besluit wordt aangevraagd ?

3. Meent de geachte Minister dat de rangschikking van het Drongengoedcomplex een voldoende wettelijke bescherming biedt of zijn andere maatregelen noodzakelijk ?

Antwoord

In antwoord op zijn bovengenoemde vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

1. Sinds de publikatie van het koninklijk besluit van 18 maart 1956 houdende rangschikking van het Drongengoed te Ursel als landschap, werden aan dit besluit geen wijzigingen aangebracht.
2. Bij het Bestuur voor Monumenten en Landschappen werd vooralsnog geen enkele aanvraag ingediend tot afwijking van de bepalingen van dit besluit.

Een aanvraag om werken uit te voeren die krachtens het rangschikkingsbesluit zijn verboden, moet aan het college van burgemeester en schepenen en aan de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen ter advies worden voorgelegd overeenkomstig artikel 6, vierde lid, van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen.
3. Ik meen dat de huidige rangschikkingsvoorschriften voor dit landschap een voldoende wettelijke bescherming bieden.

Vraag nr. 155 van 10 mei 1990 van de heer H. SUYKERBUYK

Kerkorgels — Restauratie

Mag ik van de geachte Minister vernemen hoeveel, welke en voor welk bedrag toelagetoezeggingen zijn gebeurd voor 1989 en 1990, bij restauratiewerken aan kerkorgels.

Onlangs werd gezegd dat een prioriteitenlijst inzake subsidiëring van kerkorgels zou worden opgemaakt. Is dat gebeurd en zo ja, op grond van welke criteria ? Is er een lijst van toezeggingen voor toelage opgemaakt ? Kan deze worden medegedeeld ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid de volgende gegevens mede te delen.

Voor volgende orgels werden subsidies verleend :

In 1989 :

Aarstelaar — Sint-Leonarduskerk — Ontwerpbelofte	5.244.623
Beveren — Heilige Kruiskerk te Vrasene — Eindafrekening	98.859
Geraardsbergen — Sint-Pietersbanden — Meerwerken	720.000
Tienen- Onze-Lieve-Vrouw Ten Poelkerk — Contractuele herziening	431.510

In 1990 :

Oostkamp — Sint-Pieterskerk — Ontwerpbelofte	4.381.468
Balen — Sint-Andreaskerk — Eindafrekening	185.675
Sint-Truiden — Onze-Lieve-Vrouwekerk — Ontwerpbelofte	12.440.947
Tongeren — Onze-Lieve-Vrouwebasiliek — beiaard — Ontwerpbelofte	4.585.075

Gelet op de budgettaire toestand dien ik voorlopig mijn kredieten aan te wenden voor het uitvoeren van dringende werken, het goedkeuren van meerwerken, eindafrekeningen en contractuele herzieningen (uitgaven die voortspruiten uit vroeger aangegane verbintenissen) en slechts in beperkte mate kunnen nieuwe projecten worden gelanceerd. Derhalve hecht ik thans mijn prioriteiten aan dak- en gevelwerken, zodanig dat de monumenten water- en winddicht zijn, zodat geen verder verval kan intreden.

Vraag nr. 156 van 10 mei 1990 van de heer G. JANZEGERS

Beschermde watermolen van Testelt — Geplande verkoop

De vereniging Levende Molens maakt zich zorgen over de geplande onderhandse verkoop van de beschermde watermolen van Testelt (fusiegemeente Scherpenheuvel-Ziechem). Deze historische watermolen (daterend uit de 12e eeuw) is eigendom van de overheid (Regie der Gebouwen). De vereniging vreest dat een eventuele verkoop zal leiden tot de gebruikelijke verbouwing van de molen tot een horecabedrijf met de daaraan verbonden gevaren voor verloedering en/of wansmaak.

Levende Molens maakt zich zorgen over de manier waarop de overheid met haar cultureel patrimonium omspringt. Zo was er onlangs heel wat beroering over de geplande verkoop door de stad Luik van een Picasso. Wie of wat kan Brussel beletten haar door de zure regen aangetast stadhuis te verkopen aan een internationale hotelketen om zo de stadsfinanciën te saneren ? Terecht stelt de vereniging dat inzake de molen van Testelt het verschil enkel gradueel is en niet essentieel.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister of hij de nodige stappen zet om deze watermolen voor de gemeenschap te behouden. Kan hierbij geen overeenkomst worden gesloten met de vereniging Levende Molens, die bereid is mee te werken aan het herstel en de instandhouding van de molen met eigen gekwalificeerd personeel (zowel voor de restauratie als voor het vrijwillig en kosteloos bemalen) ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat mij niets bekend is omtrent een eventuele verkoop van de beschermde watermolen van Testelt. Ik vestig er evenwel de aandacht op dat het decreet van 3 maart 1976 bepaalt dat, bij overdracht van een beschermd monument, de instrumenterende ambtenaar verplicht is een stedebouwkundig attest aan te

vragen en in de overdrachtsakte te vermelden dat bedoeld monument is beschermd. De beschermingsvoor-
schriften blijven onverminderd van kracht, in welke
handen het goed ook overgaat.

In principe bestaat er geen bezwaar tegen het sluiten
van een overeenkomst met een vereniging, zoals de
vereniging Levende Molens, betreffende de instand-
houding en het herstel van de molen. Een eventueel
voorstel dienaangaande vanwege de vereniging Leven-
de Molens zal door het Bestuur voor Monumenten en
Landschappen met aandacht worden onderzocht.

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN
GEZIN

**Vraag nr. 52
van 3 mei 1990
van de heer M. OLIVIER**

*Comité voor Bijzondere Jeugdzorg van Kortrijk —
Plaatsing bij instellingen*

Door de Comités voor Bijzondere Jeugdzorg worden
kinderen voor eventuele opvang en begeleiding aan
instellingen en of bepaalde organisaties toevertrouwd.

Graag vernam ik van de geachte Minister, hoeveel
kinderen voor de jaren 1987-1988 en 1989, door bemid-
deling van het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg ge-
vestigd te Kortrijk werden geplaatst en welke de bege-
leidende organisaties of instellingen waren aan wie de
kinderen werden toevertrouwd.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte
lid hierbij een overzicht te geven van het aantal minder-
jarigen die door het Comité voor Bijzondere Jeugdzorg
te Kortrijk werden toevertrouwd aan de respectieve
private voorzieningen tijdens de jaren 1987, 1988 en
1989.

Voorziening	Aantal minderjarigen		
	1987	1988	1989
Residentiële inrichtingen :			
Stella Maris, Kortrijk	10	10	4
Zandberg, Varsenare	3	1	1
Rijksinternaat, Kuurne	1	2	0
Onze Kinderen, Roeselare	1	0	0
Ten Dries, Sint-Denijs	2	5	2
De Link, Kortrijk	1	0	0
De korte Golf, Sint-Eloois-Winkel	1	0	0
Bethania, Kortrijk	1	4	2
Witte Berken, Wervik	1	3	4
Aan Wal, Oostende	1	0	0
De Dam, Kortrijk	1	0	0
Huize Godtschalck, Loker	1	0	0
De Waai, Eeklo	0	0	3
Karel De Goede, Brugge	0	1	0
De Walhoeve, Vleteren	0	0	1
Onze Jeugd, Roeselare	0	0	1

Voorziening	Aantal minderjarigen		
	1987	1988	1989
Begeleid zelfstandig wonen			
Jongerenbegeleiding, Kortrijk	5	5	4
Ten Dries, Sint-Denijs	0	0	1
Dagcentrum :			
De Trompet, Roeselare	2	9	9
De Horizon, Kortrijk	0	0	7
De Tamboer, Menen	0	0	4
Pleeggezin :			
via Westvlaamse Pleeggezinnen- dienst	2	1	3
zonder begeleidingsdienst	2	1	2
Gezinsbegeleiding :			
Notre Dame des Anges, Luignee	0	0	2
Internaatopvang :			
MIPIS Roeselare	0	2	0
MPIS Kortrijk	0	0	2
KOC Don Bosco Kortrijk	0	0	1
Rijksinternaat Kuurne	2	2	8

**Vraag nr. 56
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES**

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering beves-
tigde tijdens de commissievergadering voor Financiën
en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aan-
dacht voor het milieu één der rode draden in het beleid
van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen,
ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bij-
zonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen ?
Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-
richtlijnen-voorziene middelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer
G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Ge-
meenschapsminister van Financiën en Begroting, N.
De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Execu-
tieve, Gemeenschapsminister van Economie, Midden-
stand en Energie ; de heer L. Waltniel, Gemeen-
schapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisves-
ting ; de heer R. De Wulf, Gemeenschapsminister van
Tewerkstelling ; de heer P. Dewael, Gemeenschapsmi-
nister van Cultuur ; de heer D. Coens, Gemeenschaps-
minister van Onderwijs ; de heer L. Van den Bossche,
Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegen-
heden en Openbaar Ambt en aan de heer J. Sauwens,
Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Ver-
keer.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, heb ik de eer het geachte
lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord

wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

R. DE WULF

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
TEWERKSTELLING

Vraag nr. 35
van 21 mei 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

DAC'ers in openbare diensten — Statuut

Nadat alle tewerkgestelde werklozen in openbare diensten een statuut van gesubsidieerde contractueel (GESCO) hebben gekregen, blijken er nog personen in openbare centra voor maatschappelijk welzijn (OCMW's) werkzaam met het statuut van het derde arbeidscircuit (DAC).

Mag ik van de Gemeenschapsminister vernemen :

1. in welke OCMW's er nog DAC'ers zijn tewerkgesteld ;
2. over hoeveel personeelsleden het in totaal gaat ;
3. of de Executieve er de toestand van deze personeelsleden eveneens zal regulariseren door hen een GESCO-statuuut te geven ;
4. in bevestigend geval, wanneer deze regularisatie zou plaats vinden ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

Hoewel sedert 1 januari 1987 de TWW-ers, BTK-ers en DAC-ers tewerkgesteld bij de plaatselijke besturen werden omgeschakeld naar gesubsidieerde contractuelen, zijn er nog een aantal OCMW's (6) die DAC-werknemers (25) tewerkstellen.

— OCMW Sint-Gillis :	1 VT
— OCMW Zottegem :	4 VT + 6 HT
— OCMW Ninove :	1 VT
— OCMW Harelbeke :	6 VT
— OCMW Genk :	5 VT + 1 HT
— OCMW Hasselt :	1 DT (3/4)

(VT = voltijds ; HT = halftijds ; DT = deeltijds)

De tewerkstelling situeert zich in de rust- en verzorgingsinstellingen die afhangen van een OCMW. In tegenstelling tot de ziekenhuizen werd hiervoor geen overeenkomst afgesloten in het kader van het Interdepartementaal Begrotingsfonds. Vermits momenteel de nationale overheid het uitbetalen van de trekingsrechten koppelt aan het op peil houden van de RSZ-plichtige tewerkstellingsprogramma's is er voorlopig geen omzetting mogelijk van deze DAC-werknemers naar GESCO's (koninklijk besluit nummer 474).

Vraag nr. 38
van 30 mei 1990
van de heer J. LOONES

Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht

De geachte Voorzitter van de Vlaamse Regering bevestigde tijdens de commissievergadering voor Financiën en Begroting van 17 mei 1990 dat de verhoogde aandacht voor het milieu één der rode draden in het beleid van de Vlaamse Regering is op alle beleidsdomeinen, ook de meest onverwachte.

Kan de geachte Minister in zijn beleidsdomein de bijzonderste aandachtspunten voor het milieu aanhalen ? Kunnen die worden getoetst aan concrete beslissingen-richtlijnen-voorzienende middelen ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting, N. De Batselier, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie ; de heer L. Walt Niel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting ; de heer J. Lenssens, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin ; de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur ; de heer D. Coens, Gemeenschapsminister van Onderwijs ; de heer L. Van den Bossche, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt en aan de heer J. Sauwens, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op deze vraag wordt verstrekt door de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 295
van 10 mei 1990
van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkaveling Nieuwmoer — Subsiëring

Bij ruilverkavelingswerken te Nieuwmoer werden ten westen van de weg Nieuwmoer-Wuustwezel werken uitgevoerd die de waterhuishouding en de waterkwaliteit ten oosten van die baan nadelig hebben beïnvloed. Door de in België veroorzaakte verhoogde toevoer van vervuild water zien Nederlandse beheerders zich genoodzaakt om hun deel van het aldaar gelegen natuurgebied te beschermen door het in te dijken. Dit bewijst meteen dat de werken die werden uitgevoerd ook een nadelige invloed hebben op het Belgisch gebied ten oosten van bovengenoemde weg. Ten westen van de weg Nieuwmoer-Wuustwezel werden dus werken uitgevoerd die beschermde ecologische waarden naast het

gebied in gevaar hebben gebracht. Dit is in strijd met het aanvullend voorschrift voor het gewestplan Turnhout van 30 september 1977 betreffende een agrarisch gebied met ecologische waarde, artikel 1 en de verdere voorschriften met betrekking tot het natuurgebied en reservaatgebied.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Werden of worden bovenvernoemde werken die blijkbaar niet in overeenstemming zijn met het aanvullend voorschrift voor het gewestplan Turnhout, nu gesubsidieerd door de Minister ?
2. Kan het Ruilverkavelingscomité, gelet op zijn rechtspersoonlijkheid, in dit geval aansprakelijk worden gesteld voor toegebrachte schade aan natuurwaarden :
  - a. in een agrarisch gebied met ecologische waarde binnen het ruilverkavelingsblok ;
  - b. in een natuurgebied en reservaatgebied buiten het ruilverkavelingsblok ;
  - c. in het Nederlandse reservaatdeel ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende antwoord meedelen.

Het Ruilverkavelingscomité Nieuwmoer heeft geen werken uitgevoerd die niet door het Vlaamse Gewest werden gesubsidieerd. Verder verwijs ik naar mijn antwoorden op de vragen nummer 174 en 176 van het geachte lid. Het behoort tot de bevoegdheid van de rechtbank uitspraak te doen over elke klacht die wordt ingediend tegen de beslissingen en handelingen van het Ruilverkavelingscomité. Mocht de stelling van het geachte lid dat er werken zijn uitgevoerd die niet in overeenstemming zijn met het aanvullend voorschrift voor het gewestplan Turnhout door de rechtbank worden aanvaard dan kan het Ruilverkavelingscomité aansprakelijk worden gesteld voor de gevolgen ervan.

Vraag nr. 296 van 10 mei 1990 van mevrouw M. VOGELS

Ruilverkavelingswerken Nieuwmoer — Subsidiering

In uw antwoord op mijn vraag nummer 176 van 29 januari 1990 stelt de geachte Minister de geplande ruilverkavelingswerken te Nieuwmoer niet te zullen subsidiëren wanneer uit het milieueffectenrapport (MER) zou blijken dat deze werken aanleiding zullen geven tot onaanvaardbare milieuschade.

Afgezien van het feit dat we deze maatregel nogal logisch vinden, stellen we ons toch vragen omtrent deze belofte, daar deze een principiële aanvaarding van milieuschade impliceert. In het Natuurontwikkelingsplan 1990-1995 stelt de geachte Minister echter een absoluut behoud van de huidige natuur- en landschapswaarden in het uitzicht. Het bedreigde gebied is immers één van de 23 natuurkerngebieden waarvoor onverwijld maatregelen moeten worden genomen.

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgende vragen ?

1. Welke norm zal worden gehanteerd om te bepalen welke milieuschade aanvaardbaar is en welke niet ?
2. Welke waarde heeft de belofte van de geachte Minister, wanneer niets het Ruilverkavelingscomité zal beletten om werken toch uit te voeren zonder subsidies, dit wil zeggen door de kosten globaal in rekening te brengen bij alle bij de ruilverkaveling betrokken eigenaars ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag kan ik het geachte lid het volgende meedelen.

1. In het MER-rapport zullen de milieueffecten worden beoordeeld ten opzichte van een referentiekader dat specifiek voor het betrokken gebied zal worden opgesteld. Voor het opstellen van het referentiekader is de ruimtelijke bestemming van doorslaggevende betekenis. De afweging van de aanvaardbaarheid van eventuele milieuschade zal gebeuren ten opzichte van hetzelfde referentiekader. Ze zal gebeuren voor de voorgenomen werken als geheel, waarbij positieve en negatieve effecten tegenover elkaar zullen worden afgewogen. In het Natuurontwikkelingsplan 1990 — 1995 heb ik gesteld dat behoud van de huidige natuur- en landschapswaarden zal worden nagestreefd. Gelet op de autonome evolutie is het evenwel weinig zinvol een absolute norm te hanteren. Het is mijn overtuiging dat de autonome evolutie niet bij voorbaat te verkiezen is boven inrichtingswerken. Als politiek verantwoordelijke zal ik de uiteindelijke beslissing nemen over de aanvaardbaarheid van de geplande werken.
2. Ik ben van mening dat de door het geachte lid gesuggereerde handelwijze door geen enkel comité zal worden gevolgd. Daarenboven wens ik het geachte lid er op te wijzen dat overeenkomstig artikel 25, § 2, 4, van de wet van 22 juli 1970 het comité geen buitengewone werken aan onbeveerbare waterlopen binnen het blok mag uitvoeren dan na hier toe door mij te zijn gemachtigd.

Vraag nr. 297 van 10 mei 1990 van de heer G. JANZEGERS

Holle weg tussen Lubbeek en Leuven — Asphaltweg

De gemeenten Lubbeek en Leuven zouden plannen hebben om de gemeenschappelijke Kortrijkstraat gedeeltelijk te asfalteren en te verbreden. Waar deze kassestraat overgaat in een holle weg zou een geasfalteerd fietspad/wandelpad worden aangelegd van 2,5 meter breed, afgesloten voor het gemotoriseerde verkeer. De asfaltering van zowel het lagergelegen bebouwde gedeelte als van de huidige holle weg druisen in tegen de wensen van de overgrote meerderheid der bewoners en van de lokale milieuvereniging Natuur en Landschap (kern Lubbeek). Om dit te onderstrepen werd op 29 april een succesrijke protestwandeling gehouden.

Het aanleggen van een geasfalteerde weg zou in de eerste plaats betekenen dat de uitzonderlijke ecologische betekenis van deze biotoop voor een groot stuk zou verloren gaan. Het hoeft daarenboven nauwelijks gezegd dat holle wegen zoals deze een essentieel landschappelijk element vormen in het Hageland, waarvan er in het recente verleden reeds al te veel zijn verloren gegaan. Deze weg heeft daarenboven een historische betekenis. Hij was in het verleden de enige verbindingsweg tussen de stad Leuven en de gemeente Kortrijk-Dutsel en is ongetwijfeld één der oudste holle wegen van de streek.

Het gevaar is daarenboven niet denkbeeldig dat het asfalteren van deze weg uiteindelijk zal leiden tot het openstellen van deze weg voor gemotoriseerd verkeer, wat meteen het definitieve eind van dit uniek stukje natuurgebied zou betekenen.

Graag vernam ik van de geachte Gemeenschapsminister welke beschermende maatregelen hij neemt om de teloorgang van deze waardevolle holle weg te verhinderen.

Antwoord

Ik kan het geachte lid meedelen dat de wegenwerken van geringe omvang waarnaar hij verwijst, door de twee betrokken gemeenten worden gepland. De weg vormt de grens tussen een woongebied en een natuurgebied.

Bij mijn dienst werd geen enkel dossier in verband met die weg ingediend.

Voor dergelijke werken is geen milieueffectrapport vereist.

Het gestelde probleem valt in de eerste plaats onder de bevoegdheid van mijn collega van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

**Vraag nr. 165
van 4 mei 1990
van de heer A. LARIDON**

Politiek verlof voor ambtenaren — Voorwaarden en gevolgen

Ik stel vast dat bepaalde ambtenaren van de staat en de parastatalen bij het uitoefenen van een parlementair mandaat, politiek verlof kunnen genieten in de vorm van verlof zonder wedde.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. of alle ambtenaren in aanmerking komen voor dit verlof zonder wedde ;
2. indien niet, welke ambtenaren hiervan zijn uitgesloten ;

3. of de periode tijdens dewelke zij het politiek mandaat uitoefenen meetelt voor hun dienst- en ambtsanciënniteit ;
4. of zij tijdens de periode waarin zij hun politiek mandaat uitoefenen in aanmerking komen voor bevorderingen ;
5. of zij tijdens de uitoefening van hun politiek mandaat worden verwittigd dat interne bevorderingsexamens plaatsgrijpen en of ze aan deze examens mogen deelnemen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

- 1 en 2 : Alle leden van het vastbenoemd, het stage-doend, het tijdelijk en het hulppersoneel, zelfs die welke bij overeenkomst zijn aangenomen, komen in aanmerking voor politiek verlof.
- 3 Vrijstelling van dienst : heeft geen weerslag op de administratieve en geldelijke toestand van het personeelslid.

Tijdens periodes van facultatief politiek verlof of politiek verlof van ambtswege wordt het personeelslid in de stand non-activiteit geplaatst.

Dergelijke periodes worden in aanmerking genomen voor de berekening van de geldelijke anciënniteit.

Voor de berekening van de statutaire anciënniteiten worden de volgende verminderingen toegepast :

aantal dagen facultatief verlof vermindering
of politiek verlof van ambts- per jaar
wege per jaar

— 24 dagen	geen
van 24 tot 48 dagen	1 maand
van 48 tot 72 dagen	2 maanden
van 72 tot 96 dagen	3 maanden
van 96 tot 120 dagen	4 maanden
van 120 tot 144 dagen	5 maanden
+ 144 dagen	12 maanden

Voor het tijdelijk of het bij arbeidsovereenkomst aangeworven personeelslid gelden de termijnen van facultatief politiek verlof of politiek verlof van ambtswege als periodes van dienstschorsing die niet-temin moeten worden beschouwd als voor bevordering tot een hogere wedde in aanmerking komende diensten.

- 4 De ambtenaar die zich in de stand non-activiteit bevindt, kan enkel aanspraak maken op bevordering wanneer zulks uitdrukkelijk is bepaald. Een dergelijke beschikking werd onlangs getroffen voor de ambtenaren die hun ambt uitoefenen met verminderde prestaties wegens persoonlijke aangelegenheid, (artikel 31, § 4 van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen, zoals gewijzigd bij het koninklijk besluit van 27 maart 1990).

5. Alle ambtenaren — ook zij die tijdelijk uit de dienst zijn verwijderd — worden bij aangetekend schrijven verwittigd wanneer er interne bevorderingsexamens worden georganiseerd.

Om aan een examen te mogen deelnemen moet men zich in een administratieve stand bevinden waarin men zijn rechten op bevordering behoudt.

Dit is niet het geval voor de non-activiteit wegens politiek verlof.

Vraag nr. 173
van 9 mei 1990
van de heer G. JANZEGERS

BUSO — Statuut van vastbenoemde onderwijzers

Er heerst ongenoegen over de onzekere statutaire toestand van de onderwijzers werkzaam in het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO). Bovendien hebben zij vragen over de toelating tot de stage en de vaste benoeming van onderwijzers bij toepassing van het artikel 20 van het statuut. Door uw administratie wordt steeds beweerd dat zij in het gewone lager secundair onderwijs (LSO) tot de stage werden toegelaten, daar waar de betrokkenen nooit in het gewone LSO hebben gewerkt.

Graag kreeg ik van de geachte Gemeenschapsminister een antwoord op de volgende vragen.

1. Is het zo dat de ambten in het BUSO vacant zullen worden verklaard ?
2. Kan een ambt waarvoor de vereiste bekwaamheidsbewijzen niet bij koninklijk besluit zijn vastgelegd zomaar vacant worden verklaard (ASV, ASV-zedenleer, BCV) ?
3. Wat zal er gebeuren met de vastbenoemde onderwijzers, die vanaf 1973 tot 1980, ononderbroken als vast benoemde personeelsleden in het BUSO fungeerden en die door de administratie plotseling — vanaf 1980 tot op heden — als tijdelijk worden beschouwd ?
4. Wat zal er gebeuren met diezelfde vastbenoemde onderwijzers die op 9 juni 1981 toepassing kregen van artikel 20 van het statuut voor de ambten ASV, ASV-zedenleer en BGV ?
5. Waarom werd de statutaire toestand van de vastbenoemde onderwijzers in 1980 in vraag gesteld, daar waar geen enkele rechtsgrond bestaat om die aan te vechten ?
6. Welke overgangsmatregelen worden er voorzien voor de vastbenoemde onderwijzers die vanaf de beginjaren hebben meegewerkt aan de opbouw van het BUSO en het gemaakt hebben tot wat het vandaag is ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar eensdeels de overgangsbepalingen opgenomen in het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve betreffende de bekwaamheidsbewijzen, de weddescha-

len en de bezoldigingsregeling in het buitengewoon onderwijs dat erlang voor onderhandeling zal worden voorgelegd aan het Gemeenschappelijk Comité voor alle Overheidsdiensten en anderdeels de specifieke bepalingen die voor het buitengewoon onderwijs zijn opgenomen in het ontwerp van decreet betreffende het onderwijs waarover de onderhandeling in hetzelfde Comité ongeveer is beëindigd.

Voormeld ontwerp van decreet en voormeld ontwerp van besluit bevatten maatregelen tot regeling van de toestand van de personeelsleden tewerkgesteld in het buitengewoon onderwijs.

Vraag nr. 174
van 9 mei 1990
van de heer H. VAN WAMBEKE

Jeugdige topsporters — Schoolplicht en organisatie van de examens

Onder het motto „Geef vorm aan je toekomst” heeft de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO), met het oog op de promotie van het Gemeenschapsonderwijs, een aantal personen, die dat onderwijs hebben gevolgd, samengebracht op een affiche.

Een van deze personen is nog steeds schoolgaand. In de media hoort of leest men dat zij regelmatig deelneemt aan internationale toernooien van lange duur, zodat menigeen zich de vraag stelt of dit te rijmen valt met de schoolplicht, waaraan elk kind tot 18 jaar toch onderworpen blijft.

Mag ik van de geachte Gemeenschapsminister vernemen :

1. of er reglementen bestaan die dergelijke afwezigheden toestaan en zo ja, onder welke voorwaarden ;
2. hoe in dergelijke gevallen de deelname aan examens wordt gereguleerd ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

1. Overeenkomstig artikel 56, 2° van het koninklijk besluit van 29 juni 1984 betreffende de organisatie van het secundair onderwijs kan ikzelf of mijn gemachtigde wegens bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden in individuele gevallen afwijking verlenen van de verplichting voor de leerling om de vakken en de oefeningen van een bepaald leerjaar daadwerkelijk en regelmatig te volgen. De onderzichten die ik ter zake heb uitgevaardigd met de circulaire, referten SOZ (88) 13, van 14 september 1988 vermelden in punt 6.3 als voorbeeld uitdrukkelijk de „deelname aan een (semi-) professionele sporttraining gedurende een bepaalde periode”. In geval de betrokken leerlingen door dergelijke — naast andere gewettigde — afwezigheden een studieachterstand zouden oplopen beschikt de schooloverheid over de mogelijkheid om deze achterstand weg te werken door het organiseren van „inhallesen” binnen het toegestane lesurenpakket.

2. De deelname aan de evaluatieproeven is in de hierboven bedoelde gevallen niet specifiek gereguleerd maar blijft niettemin een verplichting. In overleg met de schooloverheid kunnen deze proeven voor de betrokken leerlingen evenwel op een latere dan de voorziene datum worden afgelegd.

Vraag nr. 176
van 9 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Studierichting produktieontwikkeling — Plaats in het hoger onderwijs

Ik stel vast dat er in de laatste tijd heel wat beroering heerst onder de leerkrachten en studenten van de studierichting produktieontwikkeling. Deze studierichting ressorteert onder het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw (NHIBS). Het grootste bezwaar bestaat in het feit dat het onderwijs in de produktieontwikkeling wordt georganiseerd in het hoger kunstonderwijs van de derde graad. Leerkrachten en studenten menen dat hun studierichting eerder aansluit bij de opleiding van ingenieur.

Hoe staat de geachte Minister ten opzichte van de eis van de leerkrachten en studenten om voor produktontwikkeling ruimte te maken als een afzonderlijke categorie in het hoger onderwijs van het lange type ?

Antwoord

De afdeling produktontwikkeling, georganiseerd aan het Nationaal Hoger Instituut voor Bouwkunst en Stedebouw, thans het Hoger Architectuurinstituut van het Rijk te Antwerpen, is gerangschikt en georganiseerd als een opleiding van het hoger kunstonderwijs van de derde graad. Dit is ook het geval voor de afdeling industriële vormgeving georganiseerd in de stad Genk. Beide afdelingen hebben eenzelfde opleidingsdoel en zijn dan ook steeds samen behandeld geweest.

De uitvoering van artikel 16, § 2 van de wet van 7 juli 1980 betreffende de algemene structuur van het hoger onderwijs is thans aan de orde. Op grond hiervan zal het hoger kunstonderwijs zich inpassen in de structuur van het korte en van het lange type.

De reeds vermelde afdelingen kunnen, rekening houdend met het advies van de Hoge Raad voor het Artistiek Hoger Onderwijs, opleidingen van het artistiek hoger onderwijs van het lange type worden en als dusdanig dan ook van universitair niveau zijn.

Voor zover het geachte lid in zijn vraag categorie niet opvat als een bijkomende, naast de reeds bestaande (agrarisch, artistiek, economisch, maritiem, paramedisch, pedagogisch, sociaal, technisch), is mijn antwoord op zijn vraag dan ook dat de rangschikking van de twee afdelingen in het artistiek hoger onderwijs van het lange type alle waarborgen biedt voor hun verdere werking en ontplooiing.

L. VAN DEN BOSSCHE

GEMEENSCHAPS MINISTER VAN
 BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN EN
 OPENBAAR AMBT

Vraag nr. 73
van 3 mei 1990
van de heer E. VANKEIRSBILCK

Gemeentefonds — Kustgemeenten

Mag ik de geachte Minister verzoeken mij een antwoord te willen verstrekken op de volgende vragen ?

1. Is het juist dat aan de kustgemeenten een bijzondere toelage wordt verleend uit het Gemeentefonds ?
2. Zo ja, hoe wordt deze door de Executieve bepaald en hoeveel bedraagt deze extra-toelage ?
3. Hoeveel werd in 1985 desgevallend extra toebedeeld aan elke kustgemeenten ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat de Vlaamse Executieve bij besluit van 19 januari 1983 de regelen inzake de verdeling van het deel van het Gemeentefonds dat is bestemd voor de gemeenten van het Vlaamse Gewest, heeft vastgesteld. Deze regelen voorzien niet in een bijzondere toelage uit het Gemeentefonds aan de kustgemeenten.

De individuele aandelen van de gemeenten worden ingevolge dat besluit toegekend in verhouding tot hun forfaitaire behoeften.

Voor de gemeenten met minder dan 50.000 inwoners worden die forfaitaire behoeften vastgesteld als volgt : voor elk van de cellen, bedoeld in artikel 3 van het besluit van 19 januari 1983, wordt het gemiddelde bedrag per inwoners van de uitgaven eigen aan het dienstjaar, zoals die blijken uit de gewone dienst van de rekeningen over drie opeenvolgende jaren, van de tot de cel behorende gemeenten berekend. De rekeningen van de gemeenten, waarvan het grondgebied aan de zee paalt, worden echter niet in de berekening betrokken. Het alzo voor iedere cel verkregen gemiddelde uitgavenbedrag wordt dan vermenigvuldigd met het inwonersaantal van de individuele gemeenten in de betrokken cel.

Deze werkwijze komt er dus in feite op neer dat de forfaitaire behoefte van de kustgemeenten wordt berekend aan de hand van het gemiddelde bedrag per inwoner van de uitgaven eigen dienstjaar van alle gemeenten in de cel, behalve die van hun eigen gemeenten. Het uitgavenniveau van de kustgemeenten ligt inderdaad hoger dan in andere gemeenten van dezelfde grootte. Ingeval de gemiddelde uitgaven van de kustgemeenten wel in aanmerking zouden worden genomen, zouden de forfaitaire behoeften van de gemeenten en bijgevolg hun aandeel in het Gemeentefonds, sterk worden verhoogd ingeval zij toevalligerwijze zijn ingedeeld in een cel waar eveneens kustgemeenten deel van uitmaken. De gemeenten, ingedeeld in een cel waarvan geen kustgemeenten deel uitmaken, zouden daardoor worden benadeeld.

Omwille van de bijzondere situatie van de kustgemeenten, die hogere uitgaven tot gevolg heeft, worden hun forfaitaire behoeften, berekend zoals hierboven vermeld, verhoogd met 30 ten honderd. Deze correctie heeft uiteraard een verhoging van hun individueel aandeel tot gevolg, maar is geen afzonderlijk berekende bijzondere toelage, zoals het geachte lid voorhoudt. Ik wijs hem erop dat in de verdelingsregeling van 19 januari 1983 nog andere correctiefactoren zijn ingebouwd.

Voor de gemeenten met 50.000 tot 149.999 inwoners worden de aandelen op een andere manier berekend, namelijk aan de hand van 7 criteria, waarvoor ik het geachte lid verwijs naar het voormelde besluit van de Executieve van 19 januari 1983. Ook hier is een gelijkaardige correctiefactor ingebouwd voor de kuststeden.

**Vraag nr. 74
van 8 mei 1990
van de heer L. VANHORENBEEK**

Gemeenteraden — Wijze van stemmen

De gemeentewet schrijft voor dat bij stemmingen in de gemeenteraad de voorzitter, in casu de burgemeester, het laatst stemt. Het is duidelijk dat deze bepaling een bedoeling heeft.

TV-beelden van VTM hebben evenwel duidelijk getoond dat de burgemeester van Gent bij de stemming over de wapenspreuk van de stad Gent het eerst stemde.

Zal de geachte Gemeenschapsminister deze stemming nietig verklaren om een voorbeeld te stellen ?

Antwoord

Artikel 100 van de Nieuwe Gemeentewet bepaalt dat de gemeenteraadsleden hun stem op twee wijzen kunnen uitbrengen : enerzijds de mondelinge stemming en anderzijds de geheime stemming van voordrachten, benoemingen, afzettingen of schorsingen. De slotbepaling van het voormeld artikel schrijft voor dat de voorzitter voor zover hij lid is van de raad — het laatst stemt. Dit laatst voorschrift heeft enkel tot doel de eventuele beïnvloeding van de burgemeester tegen te gaan bij een mondelinge stemming.

Het reglement van orde van de gemeenteraad van de stad Gent bepaalt dat, behoudens wanneer het anders wordt gevraagd en met uitzondering van de gevallen waarvoor de geheime stemming is voorgeschreven, de gemeenteraadsleden in de plaats van bij naamroeping, ook „mondeling” kunnen stemmen bij handopsteken.

Deze vorm van stemmen is op zich niet ongeldig en houdt bovendien in dat de stemming uiteraard gelijktijdig gebeurt. Het gevaar van beïnvloeding door het stemgedrag van de burgemeester is in dit geval dus illusoir.

Volledigheidshalve deel ik het geachte lid mede dat in de stad Gent de stemming bij handopsteken sedert 1896 in het reglement van orde van de gemeenteraad is ingeschreven en nooit aanleiding heeft gegeven tot

enige klacht, ook niet na de gemeenteraadszitting tijdens dewelke het wapen en de vlag van de stad Gent werden vastgesteld.

Ik zie dan ook geen enkele reden om het gemeenteraadsbesluit te vernietigen.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 74,5)

J. LENSSENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN WELZIJN EN GEZIN

**Vraag nr. 35
van 7 maart 1990
van mevrouw M. VOGELS**

Inrichting kantoren Kind en Gezin — Procedure en kostprijs

Als gevolg van bezuinigingen opgelegd door Kind en Gezin, hebben verscheidene diensten voor onthaalmoeders te kampen met ernstige financiële moeilijkheden. Zij hebben recentelijk in persartikels geklaagd over hun onhoudbare situatie.

Bij contacten die deze diensten voor onthaalmoeders hadden met Kind en Gezin, stelden zij evenwel vast dat de Administrateur-generaal van deze parastale onlangs zijn eigen kantoor en bijbehorende vergaderruimten bijzonder luxueus heeft ingericht.

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. hoeveel deze inrichting heeft gekost, zowel wat betreft het eigenlijke meubilair (bureau, vergadertafels, stoelen, salon, wachtzaal, bar) de technische infrastructuur (persoonlijke fotokopieermachine van de Administrateur-generaal) en decoratie (onder meer beeldhouwwerk Moederschap) ;
2. welke bedrijven, firma's en kunstenaars deze uitrusting en decoratie hebben geleverd ;
3. welke aanbestedingen ter zake werden uitgeschreven ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgend antwoord te verstrekken.

1. De totale kostprijs van het meubilair bedraagt 1.156.921 frank. De aankopen gebeurden in 1987 en 1988. De „bar” betreft waarschijnlijk de frigokast in het vergadergedeelte van het bureau.

De technische infrastructuur (fotocopieermachine) werd aangekocht voor 580.125 frank. Zij is geplaatst in een open ruimte en wordt gebruikt voor het secretariaat van de raad van beheer, de algemene diensten en de andere directies die in het gebouw van de Jourdanstraat zijn ondergebracht.

De prijs voor de decoratie van het geheel bedraagt 134.439 frank.

2. Aangezien bij het Nationaal Werk voor Kinderwelzijn (NWK) sinds 1983 een totale vernieuwing van het meubilair werd doorgevoerd en dat de bestellingen werden geplaatst bij de NV Bulo werd, omwille van de eenvormigheid, het meubilair bij dezelfde firma aangekocht. Er werd onder zeer gunstige voorwaarden gecontracteerd.

Voor wat de decoratie betreft, werd een beeld aangekocht van Inge Dewilde, een kopererts van Willem Van Kuyck en een litho van de Wetenschappelijke Vereniging van Vlaamse Huisartsen. De platenbakken werden aangekocht bij de NV Bulo.

3. De aankoop van de decoratie en van de fotocopieermachine gebeurde respectievelijk op basis van artikel 17, 4° en 6° van de wet van 14 juli 1976 betreffende de overheidsopdrachten.

Vraag nr. 49
van 25 april 1990
van de heer A. DE BEUL

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetsmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publikatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid mede te delen dat een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 50
van 27 april 1990
van de heer H. LAUWERS

Diensten voor begeleid wonen van mentaal gehandicapten — Erkenning en subsidiëring

Op 4 april 1990 keurde de Vlaamse Executieve een besluit goed betreffende de erkenning en subsidiëring van diensten voor begeleid wonen van mentaal gehandicapten. Deze beslissing komt tegemoet aan een sinds lang bestaande vraag en wordt binnen de betrokken sector algemeen als positief gewaardeerd. Toch rijzen nog enkele vragen.

Met betrekking tot het hogervernoemde besluit vernam ik graag van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de Minister mij meedelen op welke wijze rekening zal worden gehouden met de noodzaak aan regionale spreiding van de diensten begeleid wonen ?
2. Welke onderrichtingen worden door de Minister uitgevaardigd om in de begeleidingsovereenkomst de rechten van de gehandicapte duidelijk te omschrijven en vast te leggen ?
3. op welke wijze worden de diensten begeleid wonen aan een kwalitatieve evaluatie onderworpen ?
4. Zijn afwijkingen op de voorziene programmatie mogelijk wanneer dit kan gepaard gaan met een vorm van „recyclage” binnen de sector ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid hiernavolgend antwoord te verstrekken.

1. In artikel 5, 3° is een uitdrukkelijke erkenningsvoorwaarde opgenomen dat de diensten hun werkgebied moeten specificeren en afspraken maken met andere diensten. Bij de aflevering van de erkenning van de diensten zal de spreiding een element zijn waarmee rekening zal worden gehouden.
2. Door mijn diensten werd een model van begeleidingsovereenkomst opgesteld waarin de rechten en plichten van beide partijen duidelijk worden afgeleid. Deze modelovereenkomst zal worden verplicht gesteld.
3. Elke erkenningsaanvraag is het voorwerp van een onderzoek door de bevoegde inspectiedienst. Elke 5 jaar dient een hernieuwde erkenning te worden aangevraagd waarbij wordt nagegaan of zij aan de erkenningsvoorwaarden voldoen. De dienst dient jaarverslagen op te maken en aan de bevoegde administratieve diensten te overhandigen.
4. Het ligt in de bedoeling de evolutie van de nood aan begeleid wonen nauwgezet op te volgen. De huidige programmatie is geldig tot eind 1995. Nadien kan deze programmatie worden aangepast in functie van de op dat ogenblik beschikbare budgettaire middelen en de opgedane ervaring.

Vraag nr. 51
van 3 mei 1990
van de heer T. VAN PARYS

Onroerende goederen OCMW — Procedure bij vervreemding

In zijn omzendbrief van 6 september 1989 over de vervreemding van onroerende goederen door de gemeenten (Belgisch Staatsblad van 14 oktober 1989, blz. 17.567) stelde de geachte Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt dat „de gemeenten er thans niet meer toe gehouden zijn voorafgaand aan elke vervreemding een openbaar onderzoek te organiseren”.

Impliceert bedoelde bepaling uit voormelde omzendbrief dat ook de openbare centra voor maatschappelijk

welzijn (OCMW) mutadis mutandis dergelijk onderzoek de commode et incommodo niet langer meer moeten organiseren bij de vervreemding van onroerende OCMW-goederen ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mee te delen dat ingevolge artikel 75 van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn de goederen van de OCMW's in beginsel op dezelfde wijze worden beheerd en bestuurd als de gemeentegoederen. De door het geachte lid aangehaalde bepaling geldt dus inderdaad mutatis mutandis voor de OCMW's.

De vervreemding van onroerende goederen toebehorend aan de openbare centra voor maatschappelijk welzijn blijft volgens artikel 76 van dezelfde wet uiteraard onderworpen aan het advies van het college van burgemeester en schepenen en aan een machtiging van de gouverneur.

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU,
NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 273 van 13 april 1990 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gronden vliegveld Oostakker-Lochristi — Definitieve bestemming

Op het grondgebied Oostakker-Lochristi ligt een terrein van 120 hectare dat bestemd was om er een vliegveld aan te leggen.

Inmiddels werden daarvan 10 hectare gebruikt voor een crematorium. Er blijven dus nog 110 hectare over. Momenteel worden deze gronden gebruikt als zandwinningsgebied en als stortplaats van Sidmar.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Wie is of zijn de eigenaar(s) van deze gronden ?
2. Welke vergunningen werden voor deze terreinen verleend ? Voor welke termijn ?
3. Wat is de aard van de gestorte materialen ?
4. Wat is de uiteindelijke bestemming ?
5. Bestaan er plannen of wordt overwogen om deze terreinen te herbebossen. Zo ja, wanneer ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer L. Waltniel, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting.

Antwoord

In antwoord op zijn voormelde vraag, heb ik de eer het geachte lid de inlichtingen te verschaffen die betrekking hebben op mijn bevoegdheden.

1. Het vliegveld Oostakker-Lochristi is eigendom van

de Belgische Staat en ressorteert onder de bevoegdheid van het Ministerie van Openbare Werken, Dienst van de Schelde.

- 2 en 3 : Ik heb geen kennis van verleende vergunningen en van de gestorte materialen.
4. Op het gewestplan heeft het overgrote deel de bestemming ontginningsgebied met nabestemming bos.
5. In functie van de nabestemming meen ik dat bedoelde gronden dienen overgedragen te worden aan het Vlaamse Gewest. Uiteraard zal ik niet nalaten de nabestemming bos zo vlug als mogelijk te realiseren.

De gronden hebben reeds deel uitgemaakt van lijsten met gronden die, in uitvoering van artikel 12 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 dienden overgedragen te worden naar Gewesten of Gemeenschappen.

Vraag nr. 275 van 23 april 1990 van de heer J. LOONES

Visbestand in Vlaanderen — Toestand en controle

Vlaanderen in het algemeen en de Westhoek en het Brugse met de vele waterlopen in het bijzonder, waren vroeger gekend als een paradijs voor hengelaars. De milieuverontreiniging heeft er toe geleid dat dit paradijs 10 tot 15 jaar geleden onttaardde in een spreekwoordelijke hel. Dankzij de inspanningen van drukingsgroepen en van de overheid lijkt de hel op veel plaatsen achter de rug en komt weer het vagevuur in zicht. Mits aangehouden inspanningen bereiken de hengelaars wel ooit weer hun hemel . . .

Een gezond leefmilieu moet worden beschermd, alsook al het jonge leven dat in dat milieu zijn bestaan op aarde kent.

Dat principe huldigend werd met ingang van 1 januari 1990 een maatregel uitgevaardigd waarbij de maaswijdte van de peurnetten op minimum 10 mm wordt vastgesteld, zodat minder kleine palingen worden gevangen (en gegeten). Vele Vlaamse peurders stellen zich echter vragen bij de zin van die maatregel.

Graag kreeg ik van de geachte Minister een antwoord op de volgende vragen.

1. Worden er jaarlijks aaltjes in de Vlaamse waterlopen uitgezet ? Op welke gegevens baseert de betreffende overheid zich om te bepalen in welke mate het palingbestand moet worden aangevuld ? Wat is de kostprijs van dat uitzetten en welke overheidsinstantie betaalt die operaties ?
2. Hoeveel visverloven worden per jaar uitgereikt ? Kan daaruit worden afgeleid dat het vissen nog steeds even populair is als vroeger of zijn er bepaalde verschuivingen vast te stellen ? Hoeveel bedraagt de jaarlijkse gemiddelde opbrengst van de visverloven voor de overheid ?
3. Bestaan er gegevens (schattingen) over de hoeveelheid rivierpalingen die jaarlijks wordt gevangen ?
4. Werden er de jongste jaren processen-verbaal tegen zwartvissers en/of zwartpeurders opgesteld ? Wat gebeurt er dan met hun vangsten ? Worden die ver-

beurd verklaard, aan het OCMW geschonken of openbaar verkocht, of worden de vissen (palingen) weer in het water gegooid ?

5. Is de maaswijdte-maatregel van de geachte Minister gebaseerd op empirische gegevens, dan wel op gemiddelde vaststellingen van de viswachters, of nog op grond van een algemene indruk ?
6. Er wordt gevreesd dat door de maatregel minder vissers zich een visverlof zullen aanschaffen. Heeft het kabinet, bij het nemen van de maatregel, de eventuele financiële gevolgen voor de schatkist ingeschat ?

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid het volgende mede te delen over het visbestand in Vlaanderen, in het bijzonder met betrekking tot de paling.

1. Jaarlijks wordt een hoeveelheid glasaal uitgezet in de openbare waterlopen die daarvoor zijn geschikt. De criteria die hierbij worden gehanteerd zijn : de beschikbare kredieten voor herbepoting, de kostprijs van de glasaal, de vraag van hengelaars (via vertegenwoordiging in de provinciale visserijcommissies), ecologische overwegingen, waterkwaliteit, draagkracht van het water, hengeldruk.

De Dienst Grond, Waters en Bossen (Visserijdienst) staat ambtshalve in voor het uitzetten van de glasaal in samenspraak met de provinciale visserijcommissies die de aankopen regelen.

2. Het aantal afgeleverde visverloven (1980-1989) is te vinden in volgende tabel. De gemiddelde ontvangsten tussen 1985 en 1989 bedraagt 32.826.420 frank per jaar.

Aantal afgeleverde visverloven per provincie

Vlaams Gewest	Jaar	Antwerpen	Vlaams Brabant	West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Limburg
110.042	1981	30.655	9.846	23.354	26.785	19.402
116.229	1982	33.161	10.638	23.059	28.772	20.599
118.319	1983	32.367	11.531	25.272	28.251	20.898
116.390	1984	31.392	12.248	24.871	27.699	20.180
111.685	1985	31.573	12.299	23.316	26.567	17.930
109.065	1986	30.060	12.266	22.198	25.741	18.800
96.469	1987	26.441	11.256	19.538	22.813	16.421
91.083	1988	24.195	11.393	18.371	21.791	15.333
92.401	1989	24.592	12.200	17.979	22.265	15.365

Het teruglopen van het aantal visverloven vanaf 1984 heeft volgende oorzaken : slechte waterkwaliteit, geringe vangsten, verschuiving in het recreatiepatroon en vernietiging van biotopen van deze vis door eenzijdig gericht beheer (waterafvoer, vernietiging rietoevers en vervangen door betonoevers) door alle openbare instanties (Openbare Werken, ATD , provincie, gemeente, polderbesturen).

3. Gegevens over de hoeveelheid rivierpalingen die worden gevangen, worden jaarlijks opgemaakt. In 1988 werd het aantal gevangen palingen geschat op 19.961 kilogram (waarde 4.940.000 frank). De

grootste vangsten werden gerealiseerd in Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen en Antwerpen.

4. Het hengelen zonder visverlof is een elementaire overtreding van de wet op de riviervisserij waartegen uiteraard de Dienst Groen, Waters en Bossen krachtdadig optreedt. De gevangen vis mag niet in beslag worden genomen, tenzij hij voorkomt van diefstal.
5. Het voorstel voor het gebruik van een peurnetje met een minimummaaswijdte van 10 millimeter, werd genomen na overleg en unaniem akkoord van de leden van de Hoge Raad voor de Riviervisserij op 21 september 1989. In deze Raad zijn vertegenwoordigers van alle hengelverenigingen opgenomen. Men heeft gemeend dat dit voorstel het plezier van het peuren behoudt, maar een nadelig gevolg ervan beperkt.

Het voorstel van de technische beambten van de Visserijdienst overgemaakt aan de Hoge Raad op 18 mei 1989 was gericht op het invoeren van een minimummaat op de paling en niet op het instellen van een nieuw tuig namelijk het peurnet. Dit voorstel werd niet weerhouden.

6. De financiële weerslag van deze maatregel op de palingvisserij zal waarschijnlijk klein zijn (grote orde 100.000 frank). De grootste terugval (verdwijnen van semi-beroepsvisserij en traditionele palingvangst) waarbij de financiële verliezen miljarden frank bedroegen, zijn het gevolg van verdwijnen van migratiemogelijkheden, biotoopvernietiging, intensieve landbouw en eenzijdig gericht beheer en is gebeurd vanaf de jaren zestig — zeventig. Niemand heeft zich evenwel in die periode vragen gesteld over reële financiële verliezen van particulieren en palingliefhebbers. De werkelijke oorzaken van de achteruitgang liggen niet bij het invoeren van een peurnetje.

H. WECKX

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
VOLKSGEZONDHEID EN BRUSSELSE
AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 11
van 9 januari 1990
van de heer M. DIDDEN

Planning — Stand van zaken

In het kader van het beleid van de geachte Minister is het opvallend dat er geregeld sprake is van allerhande jaarplanningen en zelfs meerjarenplanningen.

In dit verband had ik gaarne vernomen welke plannen momenteel in uitvoering zijn en welke plannen in de eerstvolgende jaren in uitvoering zullen komen. Voor welke plannen werd opdracht gegeven aan externe diensten om deze plannen op te stellen ? Tevens zou het mij benieuwen te weten welke de doelstellingen zijn van deze plannen, alsmede welke middelen er aan worden gespendeerd ?

Ten slotte zou ik gaarne over het tijdschema en de resultaten van elk van deze plannen concrete informatie bekomen.

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsminister gesteld.

Antwoord

Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat het gecoördineerd antwoord op bovengenoemde vraag wordt verstrekt door de heer G. Geens, Voorzitter van de Vlaamse Executieve en Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 113 van 28 maart 1990 van de heer A. LARIDON

Gemeenschapsscholen — AMVD-personeel

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen ?

1. Werd reeds bepaald over welk kader van administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel (AMVD) men zal kunnen beschikken in de Gemeenschapsscholen ? Zijn er voorstellen ? Welke weerslag zal dit hebben op de begroting ?
2. Wordt mutatie van het administratief, meester-, vak- en dienstpersoneel (AMVD) in de huidige situatie nog mogelijk ? Wordt dit niet bemoeilijkt doordat er twee diverse betalingsdiensten zijn voor het personeel, namelijk de weddedienst en de staatsdiensten met afzonderlijk beheer van het Ministerie van Onderwijs (SABMO's) ?
3. Kan er geen soepeler personeelsbeleid tot stand worden gebracht ? Is uw departement en/of de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (ARGO) bevoegd om voorstellen te doen ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat, wat de eerste vraag betreft, het bepaalde van artikel 30 van het decreet van 5 juli 1989 betreffende het onderwijs („de Vlaamse Executieve bepaalt, na advies van de Centrale Raad van de ARGO, het maximum aantal personeelsleden dat in de categorie van het meesters-, vak- en dienstpersoneel in het Gemeenschapsonderwijs mag worden benoemd”) in vooronderzoek is. Zoals het geachte lid reeds eerder meedeelde wacht ik thans bijna een volledig jaar op het advies van de ARGO.

Voor een vastbenoemd personeelslid van het administratief personeel is het steeds mogelijk mutatie naar een vacante betrekking aan te vragen. De procedure hiervoor is vervat in de omzendbrief BP 6/87 van 5 februari 1987. De mutatie van een contractueel aange-

worven personeelslid is en blijft onmogelijk, juist omdat zij contractueel werden aangeworven. Indien zij mutatie wensen kunnen zij, na beëindiging van hun contract of na ontslag op eigen aanvraag proberen aan de school van hun keuze aangeworven te worden.

De principes van het ARGO-akkoord verwijzen naar een grotere autonomie van de lokale overheid. Voorstellen voor een soepeler personeelsbeleid voor het AMVD-personeel behoren, binnen de reglementaire beperkingen, tot de bevoegdheid van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

Vraag nr. 128 van 5 april 1990 van de heer A. LARIDON

ARGO-decreet — Pedagogische colleges

Artikel 9, § 2 van het ARGO-decreet bepaalt :

„Onder pedagogisch college wordt begrepen : de vergadering van de verkozen leden van het onderwijzend personeel van een onderwijsinstelling ressorterend onder de schoolraad, met dien verstande dat het aantal leden van de pedagogische colleges van de schoolraad ten minste het dubbele moet zijn van het aantal te coöpteren leden. De Centrale Raad bepaalt de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van dit pedagogisch college.”

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of dit aantal het dubbel moet zijn per school, of in totaal over alle scholen samen die ressorteren onder één schoolraad ;
- hoe de term „onderwijzend personeel” in artikel 9 moet worden begrepen ;
- of het hier enkel gaat over personeelsleden die effectief lesgeven of ook over de personeelsleden die een meer algemene functie hebben, zoals werkmeester, onderdirecteur, studiemeester, beheerder, ... ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat, wat het aantal leden van de pedagogische colleges betreft, het decreet slechts een minimale voorwaarde oplegt : het aantal leden van de pedagogische colleges behorende tot een schoolraad moet minstens het dubbele zijn van het aantal te coöpteren leden (artikel 9, § 2 van het bijzonder decreet van 19 december 1988).

In overeenstemming met de besprekingen in de Vlaamse Raad met betrekking tot het voormeld bijzonder decreet van 19 december 1988 luidt de laatste zin van artikel 9, § 2 dan ook als volgt : „de Centrale Raad bepaalt de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van het pedagogisch college”.

Desbetreffend advies van de Raad van State aangaande de bevoegdheid die aan de Centrale Raad wordt toegekend om de samenstelling, de bevoegdheid en de werking van de pedagogische colleges te bepalen dient erop gewezen dat deze colleges louter een adviserende

bevoegdheid zullen hebben. De Executieve acht dan ook niet noodzakelijk deze bevoegdheid voor zichzelf te houden.

Rekening houdend met de decretale bepaling dat het aantal leden in totaal over alle scholen, die ressorteren onder een schoolraad, het dubbel moet zijn van de te coöpteren leden uit deze categorie, zal ook het aantal leden van elk afzonderlijk pedagogisch college worden bepaald.

Wat de term „onderwijzend personeel” betreft meen ik dat men hiervoor dient te refereren naar de ruime interpretatie van dit begrip gegeven bij het artikel 17 van de Grondwet in de verklarende nota van de Regeringen, dus ook het hulpopvoedend, paramedisch en administratief personeel.

Vraag nr. 137
van 12 april 1990
van mevrouw N. MAES

Administratief personeel Gemeenschapsonderwijs — Wervings- en/of regularisatie-examens

Sedert 1972 werden geen wervingsexamens en/of regularisatie-examens voor het administratief personeel van het Gemeenschapsonderwijs meer ingericht.

Dit heeft tot gevolg dat :

- tijdelijk aangeworven personeelsleden gedurende deze periode niet kunnen worden vastbenoemd. Zo zijn sommige personeelsleden reeds 18 jaar tijdelijk ;
- het administratief personeel geen aanspraak kan maken op selectie- en bevorderingsambten (principaatsbevordering).

Kan de geachte Minister mij meedelen :

1. waarom deze examens gedurende deze periode niet werden ingericht ;
2. welke maatregelen er ondertussen werden genomen om deze toestand zo vlug mogelijk te regulariseren ?

Antwoord

Hierbij deel ik het geachte lid mede dat er, in tegenstelling met hetgeen in de vraag wordt beweerd, sedert 1972 wel degelijk examens werden georganiseerd voor het administratief personeel van het Gemeenschapsonderwijs (het vroegere Rijksonderwijs).

In de periode 1973-1975 werden volgende examens georganiseerd voor hierna vermelde wervingsambten :

- opsteller ;
- secretaris-rekenplichtige ;
- operateur-technicus ;
- rekenplichtig-correspondent.

In het ontwerp van besluit van de Vlaamse Executieve houdende vaststelling van het administratief statuut van de personeelsleden van de onderwijsinrichtingen en de psyche-medisch en sociale centra en de pedagogi-

sche begeleidingsdiensten ingericht door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs worden overgangsbepalingen voorzien waarbij tijdelijke personeelsleden onder bepaalde voorwaarden in vast verband kunnen worden benoemd.

Hieromtrent werd een akkoord bereikt tijdens de onderhandelingen met de vakbonden.

Vraag nr. 140
van 17 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Franstalige scholen in 6 faciliteitengemeenten rond Brussel — Samenstelling leerlingpopulatie

1. Hoeveel Franstalige scholen zijn er in de zes faciliteitengemeenten rond Brussel ? In welke gemeenten zijn ze gelegen en hoeveel leerlingen lopen er school ? Hoeveel kosten deze leerlingen jaarlijks aan de Vlaamse Gemeenschap (bedrag per leerling) ?
2. Hoeveel leerlingen (in absolute cijfers en procenten) zijn afkomstig uit de faciliteitengemeente zelf waarin de school is gelegen en hoeveel leerlingen komen uit omliggende gemeenten (telkens het aantal per gemeente geven, in cijfers en procenten) voor elke Franstalige school uit de zes faciliteitengemeenten rond Brussel ?
3. Is het wettelijk dat kinderen uit Vlaamsbrabantse gemeenten onderwijs lopen in Franstalige scholen in faciliteitengemeenten ? Dat kan toch niet de bedoeling zijn van de faciliteiten, die ingesteld werden voor de inwoners van de betrokken gemeenten met speciaal taalregime ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid de volgende gegevens mee.

Schoolbevolking in de Franstalige scholen van de zes faciliteitengemeenten rond Brussel — Schooljaar 1989-1990

1. Drogenbos — Gemeenteschool — Grote Baan 228
  - a. aantal leerlingen uit Drogenbos : 176 of 98,8 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit Linkebeek : 2 of 1,2 ten honderd
2. Kraainem — Gemeenteschool — Hebronlaan 17
  - a. aantal leerlingen uit Kraainem : 273 of 95,7 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit Wezembeek-Oppeem : 10 of 3,6 ten honderd
  - c. aantal leerlingen uit Linkebeek : 2 of 0,7 ten honderd
3. Linkebeek — Gemeenteschool — A. Van Dormaelstraat 2A
  - a. aantal leerlingen uit Linkebeek : 157 of 92,3 ten honderd.
  - b. aantal leerlingen uit Drogenbos : 8 of 4,8 ten honderd
  - c. aantal leerlingen uit Sint-Genesius-Rode : 5 of 2,9 ten honderd

4. Sint-Genesius-Rode — Gemeenteschool — Vredelaan 25
  - a. aantal leerlingen uit Sint-Genesius-Rode : 167 of 98,8 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit Drogenbos : 2 of 1,2 ten honderd
5. Sint-Genesius-Rode — Vrije Basisschool — Eikenlaan 13
  - a. aantal leerlingen uit Sint-Genesius-Rode : 354 of 100 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit andere gemeenten : nihil
6. Wemmel — Gemeenteschool — Winkel 56
  - a. aantal leerlingen uit Wemmel : 379 of 100 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit andere gemeenten : nihil
7. Wezembeek-Oppem — Vrije Basisschool — Sint-Jorisoord 1
  - a. aantal leerlingen uit Wezembeek-Oppem : 315 of 82,6 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit Kraainem : 66 of 17,4 ten honderd
8. Wezembeek-Oppem — Gemeenteschool — Hernalsteenweg 41
  - a. aantal leerlingen uit Wezembeek-Oppem : 268 of 97,5 ten honderd
  - b. aantal leerlingen uit Kraainem : 7 of 2,5 ten honderd

Voor het schooljaar 1988-1989 werden voor deze scholen de volgende sommen als weddetoelagen uitgekeerd (in franken) :

1. Drogenbos — gemeenteschool Grote Baan 228	8.935.458
2. Kraainem — gemeenteschool Hebronlaan 17	14.215.360
3. Linkebeek — gemeenteschool, A. Van Dormaelstraat 2 A	8.645.598
4. Sint-Genesius-Rode — gemeenteschool Vredelaan 25	9.765.021
5. Sint-Genesius-Rode — Vrije Basisschool Eikenlaan 13	16.990.739
6. Wemmel-gemeenteschool Winkel 56	18.545.147
7. Wezembeek-Oppem — Vrije Basisschool, Sint-Jorisoord 1	18.082.805
8. Wezembeek-Oppem — gemeenteschool Hernalsteenweg 41	14.298.798
Totale kostprijs :	109.478.926

Dit brengt de kostprijs aan weddetoelagen op 51.230 frank per leerling.

Voor het schooljaar 1988-1989 bedraagt de kostprijs van de volledige toelage voor werkings- en uitrustingskosten 7.342,83 frank per leerling van het lager onderwijs en 5.555,69 frank per leerling van het kleuteronderwijs.

Voor punt 3 van de vraag van het geachte lid is het

zo dat, overeenkomstig artikel 7 § 3 van de wet van 2 augustus 1963 op het gebruik van de talen in bestuurszaken, in de faciliteitengemeenten rond Brussel kleuteronderwijs en lager onderwijs mag worden verstrekt in het Frans indien deze taal de moedertaal of de gebruikelijke taal van het kind is en indien het gezinshoofd in een van deze gemeenten verblijft.

Vraag nr. 149
van 23 april 1990
van de heer E. BEYSEN

Licentie bouwkunst RUG — Toegang tot het beroep van architect

De wet van 20 februari 1939 op de bescherming van de titel en het beroep van architect bepaalt de titels over dewelke men moet beschikken om het zelfstandig beroep van architect uit te oefenen (artikel 12).

Aan de Rijksuniversiteit te Gent werd een licentie in de bouwkunst opgericht. Op grond van de vigerende wetgeving zullen de afgestudeerde licentiaten van deze afdeling het beroep van architect niet kunnen uitoefenen.

Welke maatregelen treft de geachte Minister om deze toestand recht te zetten ?

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag verwijs ik het geachte lid naar mijn antwoord op de vraag nummer 6 van 26 oktober 1989 van de heer A. Laridon betreffende hetzelfde onderwerp (Vlaamse Raad, Vragen en Antwoorden, 1989-1990, nr. 3 van 27 november 1989). De toegang tot het beroep van architect valt — ratione materiae — buiten het bevoegdheidsdomein van de Vlaamse Gemeenschap.

Vraag nr. 150
van 23 april 1990
van mevrouw N. MAES

ARGO — Aanstellingen vanaf 1 april 1991

Binnen de Autonome Raad voor het Gemeenschaps- onderwijs (ARGO) gebeuren de aanstellingen centraal door de aanstellingsdienst.

Ik zou aan de geachte Minister daarover het volgende willen vragen.

1. Op welke manier zullen die aanstellingen gebeuren vanaf 1 april 1991 ?
2. Zijn de lokale schoolraden hiervoor verantwoordelijk ?
3. Hoe worden de lokale scholen uit het Gemeenschaps- onderwijs hierop voorbereid ?
4. Zal er een begeleiding door een centrale dienst blijven bestaan ?
5. Wie zal binnen de schoolraad verantwoordelijk zijn voor die aanstellingen ?

6. Op welke manier zal het pluralistisch karakter van die aanstellingen worden verzekerd ?

Antwoord

In antwoord op haar vraag deel ik het geachte lid mee dat overeenkomstig artikel 67 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs de eerst samengestelde centrale raad van bestuur van de ARGO tot 31 maart 1991 al de bevoegdheden van inrichtende macht van het Gemeenschapsonderwijs uitoefent.

Op 1 april 1991 worden echter de lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur (HO) opgericht die onmiddellijk alle hun door het voormelde bijzonder decreet toegekende bevoegdheden opnemen. Deze raden zullen samen met de centrale raad van bestuur de bestuursorganen van de ARGO vormen.

De lokale schoolraden en de lokale raden van bestuur zullen dan onder andere (artikel 46 van voormeld decreet) bevoegd zijn voor :

„Artikel 46. — Inzake personeelsbeleid zijn de schoolraad en de raad van bestuur, rekening houdend met de geldende normen en statutaire bepalingen, bevoegd voor :

1. de tijdelijke aanstelling van personeel ten behoeve van de onderwijsinstellingen die onder de schoolraad of raad van bestuur ressorteren, dit onverminderd de bijzondere regelen inzake het onderwijs van godsdienst of niet-confessionele zedenleer ;
2. de indienstneming van administratief personeel en meester-, vak- en dienstpneel ten behoeve van de onderwijsinstellingen die onder de schoolraad of raad van bestuur ressorteren ;
3. de voordracht aan de centrale raad van kandidaten voor een vaste benoeming in wervings-, selectie- of bevorderingsambten in onderwijsinstellingen die onder de schoolraad of raad van bestuur ressorteren, dit onverminderd de bijzondere regelen inzake het onderwijs van godsdienst of niet-confessionele zedenleer”.

De vragen gesteld door mevrouw N. Maes hebben betrekking eensdeels op het statutaire aspect van de aanstellingen in het onderwijs na 1 april 1991, namelijk de wijze waarop ze zullen gebeuren (vraag 1) en de verantwoordelijkheid ter zake van de lokale schoolraden (vraag 2) en van de personen binnen deze raden (vraag 5) en anderdeels op de omkadering van de scholen, namelijk de voorbereiding (vraag 3) en de begeleiding (vraag 4) van de scholen.

Wat de eerstbedoelde vragen betreft, kan worden verwezen naar voormeld artikel 46, inzonderheid punt 1, van het bijzonder decreet waarbij de bevoegdheid inzake de tijdelijke aanstelling van personeel wordt toevertrouwd aan de schoolraden en de raden van bestuur. Hieraan dient echter te worden toegevoegd dat in uitvoering van artikel 55, § 1, van hetzelfde decreet, de Vlaamse Executieve het administratief en geldelijk statuut van het personeel van het Gemeenschapsonderwijs dient te bepalen. Een ontwerp van administratief statuut werd reeds opgesteld en voor onderhandeling

voorgelegd aan het Gemeenschappelijk Comité voor alle Overheidsdiensten. Dit besluit bevat bijkomende bepalingen met betrekking tot de tijdelijke aanstellingen in het onderwijs.

Op de vragen met betrekking tot de omkadering van de scholen dient het antwoord te worden verstrekt door de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs in zijn hoedanigheid van inrichtende macht. Ook op de vraag op welke wijze het pluralistisch karakter van de aanstellingen zal worden verzekerd, behoort het antwoord tot de bevoegdheid van de ARGO.

Uit inlichtingen bekomen bij de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs blijkt dat ter zake wel enige begeleiding en scholing van de directies wordt voorzien in functie van het opstarten van de lokale schoolraden. Binnen dit pakket scholing zullen de directies, ook inzake personeelsbeleid, terdege worden voorbereid op het voeren van een autonoom en pluralistisch personeelsbeleid. De zorg van het geachte lid omtrent het pluralistisch karakter van de aanstellingen wordt door de ARGO volkomen gedeeld. Ter zake verwijst de ARGO onder meer naar het politiek akkoord en de afspraken die in uitvoering hiervan werden gemaakt omtrent het voeren van een geobjectiveerd personeelsbeleid.

In verband met het voorgaande dient ten slotte nog te worden gewezen op titel VI van het voornoemd bijzonder decreet waarbij het toezicht op de bestuursorganen wordt geregeld.

Vraag nr. 151 van 23 april 1990 van mevrouw N. MAES

Boventalligen in het onderwijs — Controle

De boventaligheid blijkt uit de aanvragen voor het wachtgeld. Doch slechts 40 ten honderd doet deze aanvraag terwijl het de enige maatregel is. Anderen blijven lesgeven, zodat hun wedde blijft doorlopen (zelfs indien ze slechts 1 uur lesgeven). Zowel de leerkracht zelf als de directeur van de betrokken school hebben er alle belang bij.

Dienaangaande zou ik aan de geachte Minister het volgende willen vragen.

1. Hoeveel boventalligen zijn er ?
2. Hoe wordt dit aantal gecontroleerd ?
3. Hoeveel kost het de gemeenschap indien de boventalligen niet als dusdanig worden bekend en niet op wachtgeld overgaan ?
4. Op welke manier kunnen leemten in het onderwijs worden opgevuld indien de boventalligen niet centraal bekend staan en niet kunnen worden opgeroepen ?
5. Werd reeds overwogen om de subregionale samenwerkingscomités in te schakelen, bevoegd te maken en administratief te ondersteunen ?

Antwoord

Als antwoord op voormelde vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. Er waren op 15 januari 1990 in het Gemeenschapsonderwijs 44 volledige en 1.267 gedeeltelijke boven-talligen. Uitgedrukt in voltijdse betrekkingen komt dit neer op $44 + 402 = 446$. In het gesubsidieerd onderwijs waren op 1 december 1989 900 voltijdse betrekkingen niet gereffecteerd, noch wedertewerkgesteld (waarvan 300 in het vrij niet-confessioneel onderwijs). De bijzondere aandacht wordt erop gevestigd dat het gaat om een momentopname. Deze gegevens zijn niet geïnformatiseerd en worden manueel bijgehouden. De toestand is permanent aan wijzigingen onderhevig. Algemeen wordt vastgesteld dat voormeld aantal boventalligen daalt naarmate het schooljaar verder verloopt.
2. De controle gebeurt door nazicht van de BPRO-12- en GO-12-formulieren tot vaststelling van de ambtsbevoegdheden van de personeelsleden en van de formulieren-IS (individuele steekkaarten gepresteerde uren).
3. De loonkost zou globaal voor het Gemeenschapsonderwijs ongeveer 386.500.000 frank en voor het gesubsidieerd onderwijs ongeveer 780.000.000 frank bedragen.
- 4 en 5 : Het probleem van de boventaligheid (Gemeenschapsonderwijs) en van de terbeschikkingstelling wegens ontstentenis van betrekking (gesubsidieerd onderwijs) is thans ter studie en een reglementering wordt uitgewerkt. De publikatie ervan mag worden verwacht nog vóór de aanvang van het nieuwe schooljaar.

**Vraag nr. 152
van 23 april 1990
van de heer H. DE LOOR**

Ministerie van Onderwijs — Benoemingen

In verband met het examen voor verhoging in een graad van rang 22 (onderbureaucheef) georganiseerd voor alle Ministeries (examenummer BN 89220 B/330) kreeg ik van de geachte Minister graag antwoord op volgende vragen.

1. Waarom kunnen de ambtenaren, die geslaagd zijn voor dit examen, niet worden benoemd in openstaande betrekkingen van uw departement ?
2. Waarom kan dit wel in andere Ministeries of overheidsinstellingen met ingang van 1 december 1989 (bijvoorbeeld Ministerie van Landbouw — Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling) ?
3. Wanneer zullen de benoemingen in uw departement gebeuren ?
4. Worden er hogere functies toegekend aan de ambtenaren geslaagd voor het hogergenoemd examen en zo ja, hoeveel van de geslaagden genieten een hogere functie en worden de hogere functies toegekend rekening houdend met de rangschikking, vol-

gens dewelke de ambtenaren in aanmerking komen voor benoeming in openstaande betrekkingen ?

5. Hoe komt het dat er in uw departement wel benoemingen gebeuren in niveau 1 en niet in niveau 2 ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mee.

Het proces-verbaal van het examen voor onderbureaucheef werd afgesloten op 30 november 1989.

De geslaagden voor dit examen hadden normaal op 1 december 1989 kunnen worden benoemd, binnen de perken van het aantal vacatures van onderbureaucheef voorzien bij het koninklijk besluit van 27 november 1985 tot vaststelling van de organieke personeelsformatie van het Hoofdbestuur van het Ministerie van Onderwijs, zoals het werd gewijzigd.

De personeelsleden van het Ministerie van Onderwijs werden evenwel op 1 augustus 1989 overgeheveld naar de Vlaamse Executieve en de onthaalformatie ter zake werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 december 1989 (tweede uitgave). Op een onthaalformatie kan normaliter niet worden bevorderd.

De bevorderingen zullen gebeuren zodra de nieuwe personeelsformatie van het Vlaams Ministerie van Onderwijs wordt gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

De hogere functies van onderbureaucheef werden bij voorrang toegekend aan de geslaagden van het bovenvermeld examen. Aangezien hogere functies echter functioneel verantwoord moeten worden per dienst, werd geen rekening gehouden met de rangschikking waarin de ambtenaren in aanmerking komen voor de bevordering, maar werd de hogere functie toegekend aan de geslaagden in de diensten waar hogere functies functioneel waren verantwoord. In totaal werden aldus negen geslaagden belast met het hoger ambt van onderbureaucheef.

De benoemingen in niveau 1 gebeurden op basis van artikel 77 van het bijzonder decreet van 19 december 1988 betreffende de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs.

**Vraag nr. 156
van 25 april 1990
van de heer A. DE BEUL**

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publikatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid mee dat namens de Vlaamse Executieve een gecoördineerd antwoord wordt verstrekt door de heer P. Dewael, Gemeenschapsminister van Cultuur.

Vraag nr. 158
van 25 april 1990
van de heer F. VERMEIREN

Projecten voor alfabetisering — Spreiding en budgettaire middelen

In antwoord op mijn vraag in verband met de alfabetisering in Vlaanderen liet de geachte Minister weten, dat er momenteel een vijftigtal projecten lopen in Vlaanderen.

Graag vernam ik van de geachte Minister :

- waar deze alfabetiseringsprojecten zijn gesitueerd en welk bedrag er werd toegekend voor de verschillende projecten ;
- hoeveel controles werden uitgevoerd in verband met de aanwending van de gelden ter beschikking voor de diverse projecten.

Antwoord

In antwoord op de vraag van het geachte lid over de projecten voor alfabetisering kan ik het volgende meedelen.

- Er zijn in Vlaanderen 5 provinciale organisaties voor alfabetisering erkend die ieder in hun provincie activiteiten ontwikkelen. Deze zijn :
  - a. Provinciaal Overleg Alfabetisering Antwerpen.
Krijgt een subsidie van 3,8 miljoen voor 24 plaatselijke initiatieven en ongeveer 330 deelnemers.
  - b. Oost-Vlaamse Alfagroepen.
Krijgt een subsidie van 4 miljoen voor 24 plaatselijke initiatieven en ongeveer 410 deelnemers.
  - c. Kollektief Alfabetisering Brabant.
Krijgt een subsidie van 3,67 miljoen voor 22,5 plaatselijke initiatieven en ongeveer 320 deelnemers.
  - d. West-Vlaamse Alfagroepen.
Krijgt een subsidie van 3,7 miljoen voor 23 plaatselijke initiatieven en ongeveer 320 deelnemers.
  - e. Werkgroep Alfabetisering Limburg.
Krijgt een subsidie van 3,3 miljoen voor 21 plaatselijke initiatieven en ongeveer 270 deelnemers.
- Deze erkenningen zijn gebeurd op basis van het decreet van 27 juni 1985 voor de subsidieregeling van projecten en organisaties voor ontwikkelingswerk voor volwassenen en een specifieke subsidieregeling voor bijzondere doelgroepen en problemen in het kader van vormings- en ontwikkelingswerk, bij de dienst Volksontwikkelingswerk. Tot er definitieve maatregelen zijn genomen voor de basiseduca-

tie blijft de inhoudelijke controle gebeuren door inspecteurs van de dienst Volksontwikkeling. Deze inspecties gebeuren bij wijze van steekproef en kaders in de inspectie-opdracht voor gans de sector van sociaal-cultureel werk voor volwassenen. De controle van financiën en boekhouding gebeurt regelmatig ter plaatse door de eerste verificateur van genoemde dienst en door de administratie op basis van de ingezonden dossiers.

Vraag nr. 159
van 25 april 1990
van de heer F. VERMEIREN

Postgraduaat onderwijs — Studietoelagen

In antwoord op een door mij gestelde schriftelijke vraag over de toekenning van studietoelagen aan studenten, die na twee jaar graduaat secretariaat in het buitenland een extra-jaar specialisatie volgen, werd mij geantwoord dat alles in het werk wordt gesteld om op 1 september 1990 te kunnen starten met een veralgemeende driejarige structuur in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan.

Tevens werd mij meegedeeld dat studenten van bedoeld onderwijs — echter niet de eerstejaars — kunnen participeren aan de Erasmus- en Linguaprojecten van de Europese Gemeenschap. Zij zouden een beurs voor studie in het buitenland verkrijgen als hun school een uitwisselingsprogramma heeft met een gelijkwaardige buitenlandse instelling.

Deze studenten, in het bezit van een Erasmus- of Linguabeurs zouden verder kunnen genieten van een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap als zij aan de gewone voorwaarden voldoen.

Het komt mij voor dat dit standpunt een discriminatie inhoudt ten aanzien van de studenten, die vóór 1 september 1990 in het kader van hun studies graduaat secretariaat, in het buitenland een jaar volmakingscursussen volgen en dit op voorstel van de school.

Het betreft meer bepaald het Heilig-Hartinstituut te Heverlee.

De betrokken studente kreeg als antwoord op een tot de Franse Gemeenschap gericht verzoek om een studietoelage dat die niet kon worden verleend omdat het ging om een specialisatiejaar als postgraduaat.

Voor de betrokken studente — dochter van een gemeentearbeider met vier kinderen ten laste — betekent deze dubbele afwijzing een zware financiële last. Zij moet immers niet alleen 8.000 frank inschrijvingsgeld betalen aan de instelling in Aarlen, doch zij diende tevens voor ruim 15.000 frank boeken te kopen, buiten de 5.000 frank die zij maandelijks moet betalen voor een studentenkamer en de kosten voor de treinreis elke week naar de ouderlijke woning.

Uit het antwoord van de geachte Minister op mijn schriftelijke vraag blijkt verder dat om een studiebeurs te ontvangen een uitwisselingsprogramma moet bestaan.

Daarom graag het antwoord op een dubbele vraag.

1. Onder welke voorwaarde zou een studente, inge-

schreven tijdens het schooljaar 1989-1990 en die in het kader van een postgraduaat een specialisatiejaar volgt in het buitenland, toch nog een studietoelage kunnen genieten, gelet op de in antwoord op mijn vraag van 25 oktober 1989 aangekondigde beslissing om de verlenging van de studieduur van twee op drie jaar te brengen? Zou dit derde jaar in een buitenlandse instelling ook worden erkend voor de toekenning van een studietoelage?

2. Hoeveel instellingen, ressorterend onder de Vlaamse Gemeenschap hebben een **uitwisselingsprogramma** afgesloten met een gelijkwaardige buitenlandse instelling? Kan een Lingua- en Erasmusbeurs worden gekoppeld aan een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap?

Antwoord

1. Voor het huidige academiejaar 1989-1990 komt een student(e) die reeds in het bezit is van een einddiploma van het hoger onderwijs van het korte type, zoals bijvoorbeeld het diploma van graduaat secretariaat, niet meer in aanmerking voor een studietoelage voor hoger onderwijs van het korte type. Artikel 3 van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en studieleningen bepaalt immers dat, behoudens in de door de Koning bepaalde gevallen, geen studietoelage mag worden toegekend aan een niet meer leerplichtige leerling of student die onderwijs volgt van een niveau dat gelijk is aan of lager is dan het niveau van het onderwijs dat hij reeds al dan niet met toekenning van een studietoelage heeft gevolgd.

Paragraaf 2 van het artikel 1 van diezelfde wet stipuleert dat aan de studenten die reeds in het bezit zijn van een einddiploma van hoger onderwijs en een gespecialiseerd onderwijs volgen dat aansluit bij hun voormeld diploma studieleningen worden verleend. Omtrent studieleningen werden evenwel nog geen uitvoeringsbesluiten getroffen.

Een student(e) die zijn (haar) studies volgt in het buitenland komt op pedagogisch vlak slechts in aanmerking voor een studietoelage indien volgende drie voorwaarden vervuld zijn:

- de studies moeten volledig leerplan behelzen;
- de volledige cyclus moet in het buitenland worden gevolgd;
- er mogen geen equivalente studies in België bestaan.

Indien vanaf 1 september 1990 (academiejaar 1990-1991) zou worden gestart met een veralgemeende driejarige structuur in het hoger onderwijs van het korte type met volledig leerplan zou een derdejaarsstudent van een dergelijke studierichting pas voor het eerst vanaf het academiejaar 1992-1993 toelagerechtigd zijn, daar de student alle drie de jaren van de nieuwe cyclus moet doorlopen. Dit zou dus pas voor het eerst kunnen in het academiejaar 1992-1993.

Er kan echter geen sprake zijn van een toelage te verlenen met terugwerkende kracht.

2. Volgens inlichtingen ons verstrekt door de dienst Internationale Samenwerking, fluctueert het aantal instellingen die een uitwisselingsprogramma afsluiten met een gelijkwaardige buitenlandse instelling jaarlijks.

Tijdens het academiejaar 1988-1989 sloten 11 Vlaamse hogeronderwijsinstellingen één of meerdere interuniversitaire samenwerkingsakkoorden af met gelijkwaardige buitenlandse instellingen. Dit aantal steeg tot 19 in het lopend academiejaar. Naar alle verwachtingen zal dit nog verder toenemen voor het academiejaar 1990-1991.

Een student(e) die een Erasmus-beurs geniet kan gelijktijdig een studietoelage van de Vlaamse Gemeenschap verkrijgen, wanneer aan de gestelde voorwaarden wordt voldaan. In het kader van het Erasmus-project kwam immers het besluit van de Vlaamse Executieve van 20 juli 1988 tot stand, tot wijziging van het koninklijk besluit van 1 februari 1978 waarbij het voordeel van de wet van 19 juli 1971 betreffende de toekenning van studietoelagen en -leningen wordt uitgebreid tot leerlingen en studenten die in het buitenland onderwijs volgen.

Vraag nr. 162 van 3 mei 1990 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Administratief personeel Gemeenschapsonderwijs — Examens

Sedert 1972 werden geen wervingsexamens en/of regularisatie-examens voor het administratie personeel van het Gemeenschapsonderwijs (voordien Rijksonderwijs) ingericht.

Dit heeft tot gevolg dat:

- tijdelijk aangeworven personeelsleden gedurende deze periode niet kunnen worden vastbenoemd (zo zijn sommige personeelsleden reeds 18 jaar tijdelijk);
- administratief personeel aldus geen aanspraak kan maken op selectie- en bevorderingsambten (principalaatsbevordering).

Kan de geachte Gemeenschapsminister mij antwoord verstrekken op volgende vragen?

- Waarom werden deze examens gedurende deze periode niet ingericht?
- Zal deze toestand zo vlug mogelijk worden geregulariseerd?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag heb ik de eer het geachte lid te verwijzen naar het door mij verstrekte antwoord op de vraag nummer 137 van 12 april 1990 van mevrouw N. Maes.

Vraag nr. 166 van 4 mei 1990 van de heer A. LARIDON

Verkiezing van personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs tot parlementslid — Ontslag en wederindiensteming

De personeelsleden die behoren tot het Rijksonderwijs

— thans Gemeenschapsonderwijs — en die ofwel worden verkozen tot Volksvertegenwoordiger, ofwel worden verkozen of aangeduid tot Senator, komen in een toestand van onverenigbaarheid en krijgen bij hun eedaflegging automatisch ontslag in het Gemeenschapsonderwijs.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

1. op welke wijze bovenvermelde personeelsleden na het eindigen van hun politiek mandaat terug in het Gemeenschapsonderwijs kunnen worden opgenomen :
  - door zich kandidaat te stellen voor een tijdelijke betrekking ;
  - of door onmiddellijk hun stage aan te vragen ;
2. hoe en wanneer leerkrachten die beschikken over het bevorderingsbrevet voor een directie-ambt of over het laureaatsschap voor inspecteur en deze bevorderingsfunctie al dan niet uitoefenden vóór zij het parlementair mandaat bekleedden, terug in aanmerking kunnen komen voor bovenvermelde bevorderingsfuncties ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het geachte lid het volgende mede.

1. De personeelsleden die tot het Gemeenschapsonderwijs behoorden, kunnen slechts als tijdelijke en als stagiair(e) terug in het Gemeenschapsonderwijs worden opgenomen, na het beëindigen van hun politiek mandaat en dit volgens de voorziene statutaire bepalingen.

De effectieve wederindiensttreding kan slechts gebeuren 1 jaar na het beëindigen van het bedoeld mandaat, op grond van de wet van 6 augustus 1931 (Belgisch Staatsblad 14 augustus 1931), met betrekking tot de onverenigbaarheden betreffende de Ministers, gewezen Ministers en Ministers van Staat, alsmede de leden en gewezen leden van de wetgevende kamers.

2. De voornoemde personeelsleden die in het bezit zijn van een bevorderingsbrevet of van een laureaatsschap kunnen zich enkel opnieuw voor een bevorderingsfunctie kandidaat stellen na vaste benoeming in een wervingsambt. Zij dienen dan aan de gestelde statutaire eisen te voldoen.

Thans worden besprekingen gevoerd met het oog op het invoeren van een nieuw statuut en het oprichten van de autonome schoolraden met ingang van 1 april 1991, zodat de voormelde statutaire voorschriften geheel of ten dele niet meer van toepassing kunnen zijn.

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 134
van 9 maart 1990
van de heer J. TIMMERMANS

Geluidsmetnet op regionale luchthavens — Plannen

Volgens de Europese richtlijn van 10 december 1979 inzake de beperking van geluidshinder door subsonische vliegtuigen, uitgevoerd door de koninklijke besluiten van 5 juni 1980 en 22 november 1984 is het verboden om subsonisch civiele straalvliegtuigen te laten landen die niet voldoen aan de desbetreffende internationale normen.

Om de naleving van deze normen te verzekeren is een geluidscertificaat in het kader van het bewijs van luchtwaardigheid onvoldoende.

De geluidsproductie van vliegtuigmotoren is immers sterk afhankelijk van belasting en onderhoud. Permanente geluidsmetnetten op de betrokken luchthavens lijken dan ook een noodzaak en werden door de Europese richtlijn impliciet verplicht tegen 1 januari 1988. Volgens Minister Dehaene van Verkeerswezen zorgt men eindelijk voor een geluidsmetnet op onze nationale luchthaven Zaventem. Hoe zit het met de regionale luchthavens ?

De problemen met geluidsoverlast op de luchthaven van Grimbergen, Oostende en Deurne zijn zeker niet minder ernstig. Dit werd bewezen door de klacht bij de Europese Commissie tegen Oostende, ingediend door een aantal luchthavens uit buurlanden die met lede ogen moeten toezien hoe in Oostende te luidruchtige vliegtuigen mogen landen. Zijn er al geluidsmetingen verricht rond de regionale luchthavens ? Zo ja, wat waren de resultaten ? Overweegt men de installatie van een geluidsmetnet op de regionale luchthavens zoals verplicht door de Europese richtlijn ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer T. Kelchtermans, Gemeenschapsminister, van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid het volgende mededelen.

Het koninklijk besluit van 5 juni 1980, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 november 1984, behandelt de „vaststelling, voor wat betreft het voortgebrachte geluid, van de voorwaarden tot uitreiking en hernieuwing van het bewijs van luchtwaardigheid voor subsonische vliegtuigen en van de voorwaarden tot het uitvoeren van verrichtingen van subsonische vliegtuigen”.

Overeenkomstig dit koninklijk besluit was het inderdaad niet meer mogelijk een afwijking toe te staan vanaf 1 januari 1990 aan vliegtuigen die niet zouden

voldoen aan de in voormeld besluit vastgestelde geluidsnormen.

Deze beperking kan echter zeer negatieve gevolgen hebben voor het vliegverkeer en bijgevolg ook voor de tewerkstelling. Het koninklijk besluit van 5 juni 1980 is in deze materie strikter dan richtlijn 80/51/EEG van 20 december 1979, gewijzigd op 26 april 1983, betreffende de beperking van het door subsonische luchtvaartuigen voortgebrachte geluid.

Om deze reden stelde de federale Minister van Verkeerswezen aan de Gewesten voor, om de bepalingen van het koninklijk besluit van 5 juni 1980 te versoepelen voor de regionale luchthavens.

Het nieuwe koninklijk besluit van 10 april 1990 werd gepubliceerd in het Staatsblad van 1 mei 1990. Concreet werd in artikel 4, § 2, derde lid van het koninklijk besluit van 5 juni 1980, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 22 november 1984, dusdanig gewijzigd dat de afwijkingen voor de andere luchthavens dan de luchthaven van Zaventem, ten einde lopen op 31 december 1980, in plaats van 31 december 1989. Deze verlenging van de afwijkingen werd op uitdrukkelijk verzoek van de Vlaamse Executieve beperkt tot 1 jaar.

Ik wil het geachte lid er trouwens op wijzen dat ik in mijn beleidsplan Regionale luchthavens Vlaanderen vermeld dat de betrokken luchtvaartmaatschappijen zich vanaf 1 januari 1991 in regel moeten stellen met de Europese geluidsnormering. Deze maatschappijen werden hiervan reeds in kennis gesteld.

Hierbij aansluitend wil ik erop wijzen dat ook andere geluidsbeperkende maatregelen, zoals start- en aanvlieprocedures, minimum vlieghoogten en de beperking van circuitvluchten in tijd en ruimte zullen worden uitgevaardigd. Deze maatregelen hebben juist tot doel de eventuele last voor de omgeving tot het minimum te beperken. Bij de bestrijding van de geluidshinder is het belangrijk om te weten dat de techniek de laatste jaren een helpende hand toesteekt. Diverse nieuwe type vliegtuigen produceren zo minder lawaai dan een voorbijrazende zware vrachtwagen of trein. Het geluidsniveau van deze vliegtuigen benadert dat van een auto.

De controle op de naleving van de geluidsnormen kan op diverse manieren gebeuren, waaronder een geluidsmetnet. Deze oplossing is niet de goedkoopste en is in slechte weersomstandigheden niet bruikbaar ten gevolge van een te hoog windgeruis in de microfoon.

De geluidsproblemen in de nabijheid van de Vlaamse luchthavens zijn duidelijk verschillend van deze op de luchthaven van Zaventem. Er zijn 's nachts geen of duidelijk minder vluchten. De meeste hinder wordt juist 's nachts ondervonden ten gevolge van ontwaakreacties. Dit vormt voor de Vlaamse luchthavens geen probleem. In Oostende is het aantal nachtvluchten beperkt en op de luchthaven van Deurne worden geen nachtvluchten toegelaten, met een uitzondering voor dringende medische hulpverlening.

Ter voorbereiding van mijn beleidsplan met betrekking tot de Vlaamse luchthavens liet ik een ruimte- en milieustudie uitvoeren door de firma Team consult en de VZW Mens en Ruimte. Hierin werd uitvoerig aandacht besteed aan het aspect geluidshinder. Er werden geluidscontouren bepaald aan de hand van simulaties op basis van de activiteit gedurende de twee drukste weken van 1989 per luchthaven en dit rekening houdende

met de op dat ogenblik meest gebruikte vliegtuigtypes en het eraan gekoppelde geluidsniveau. In de besluiten van deze studie werd geen aanbeveling geformuleerd tot het plaatsen van een geluidsmetnet. Daarom wordt niet overwogen om een meetnet te plaatsen.

Ik meen nochtans dat als gevolg van de eerder aangekondigde maatregelen tot beperking van de geluidshinder, mogelijke problemen van geluidsoverlast vermeden of zullen opgelost worden.

Vraag nr. 168
van 12 april 1990
van mevrouw M. DE MEYER

Herstelling Scheldebrug te Temse — Stand van zaken

De toestand van de Scheldebrug in Temse is dramatisch. De toename van het zwaar verkeer over de brug leidt tot een versnelling van het slijtageproces. Te meer daar het vaak om „rijdende bommen” gaat, wordt het geheel eigenlijk heel gevaarlijk.

Graag vernam ik van de geachte Minister de precieze stand van zaken in verband met de brug en de voorgestelde herstellingswerken en de timing die wordt vooropgesteld.

Antwoord

In antwoord op de door het geachte lid gestelde vraag kan ik het volgende antwoorden.

Wat de brug over de Schelde te Temse betreft, kan ik het geachte lid melden dat deze brug en in het bijzonder het beweegbaar gedeelte, inderdaad te lijden heeft onder de steeds toenemende verkeersdrukten en de overbelasting die het zware wegtransport met zich meebrengt. Hierdoor treden herhaaldelijk scheuren en beschadigingen op in de brugvloer, die door mijn diensten telkens zo vlug mogelijk worden hersteld.

Deze toestand noopt uiteraard tot een permanente waakzaamheid. Op geregelde tijdstippen worden dan ook bruginspecties uitgevoerd, teneinde bij eventuele nieuwe beschadigingen binnen de kortste tijd te kunnen ingrijpen.

Zoals hoger gezegd, zal intussen niets onverlet worden gelaten om bij eventuele nieuwe defecten aan de bestaande brug, zo spoedig mogelijk de nodige herstellingswerken uit te voeren.

Vraag nr. 171
van 12 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Wegenfonds — Personeelsbestand

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. het personeelsbestand (naar niveaus en rangen, mannen en vrouwen, Franstaligen en Nederlandstaligen) bij de oprichting en start van het Wegenfonds ;
2. het personeelsbestand de jongste 5 jaar (naar niveaus en rangen, mannen en vrouwen, Franstaligen en Nederlandstaligen) ;

3. het statuut of dienstverband van het personeel ;
4. het globale begrotingsbedrag van het Wegenfonds 1980 en van de jongste 5 jaar ;
5. het totale eindbedrag van de jongste 5 jaarrekeningen van het Wegenfonds.

Antwoord

Als antwoord op zijn vragen heb ik de eer het geachte lid het volgende mede te delen.

1. De gegevens van het personeelsbestand bij de oprichting en start van het Wegenfonds zijn terug te vinden in de bijlage 1, welke aan het geachte lid rechtstreeks zal worden overgemaakt.
2. Betreffende het personeelsbestand van de jongste 5 jaar verwijs ik ook omwille van de omvangrijkheid van de gegevens naar de bijlage, welke eveneens aan het geachte lid zal worden toegestuurd.
3. Het statuut van het personeel is terug te vinden in het koninklijk besluit van 3 januari 1973 tot vaststelling van het statuut van het personeel van sommige instellingen van openbaar nut (Belgisch Staatsblad van 23 februari 1973)
4. Het globale begrotingsbedrag van het Wegenfonds 1980 en van de jongste 5 jaar ziet er uit als volgt :

1980	96.522.519.000 frank
1985	150.174.023.000 frank
1986	134.212.307.000 frank
1987	131.846.246.000 frank
1988	136.448.309.000 frank
1989	172.795.670.000 frank
5. Ik heb de eer het geachte lid mede te delen dat momenteel de jaarrekening 1981 is neergelegd en dat binnen afzienbare tijd het geval zal zijn voor 1982. Bijgevolg is het mij niet mogelijk de 5de vraag van het geachte lid te beantwoorden.

Vraag nr. 172 van 12 april 1990 van de heer M. DIDDEN

Dijkverbeteringen langs de Maas — Stand van zaken

Enige tijd geleden heeft de geachte Minister mij geïnformeerd over de programmatie van dijkverbeteringen langsheen de gemeenschappelijke Maas van Limburg.

Uit dit antwoord kan ik opmaken dat beroep wordt gedaan op de privé-sector teneinde een aantal cartografische en topografische problemen op te lossen.

Gaarne had ik vernomen welke de kostprijs is van deze werkzaamheden alsmede de timing waarbinnen deze werkzaamheden zullen worden uitgevoerd en beëindigd. Bovendien heeft de geachte Minister de intentie het dijkenprogramma versneld af te werken. Gaarne zou ik dan ook het verdere tijdschema van dit omvangrijke versterkingswerk kennen.

Is het uiteindelijk de bedoeling in 1995 dit programma gerealiseerd te hebben ? Oorspronkelijk was dit in elk geval de bedoeling.

Uit geen enkele informatie kan ik opmaken dat objectief zal worden gerealiseerd.

Antwoord

Als antwoord op zijn vraag kan ik het geachte lid mededelen dat de kostprijs voor de topografische studie van de winterdijken 12.349.218 frank bedraagt. Het einde van deze opdracht mag voorzien worden tegen juli eerstkomend.

Voor wat het tweede gedeelte van zijn vraag betreft, verwijs ik naar het door mij verstrekte antwoord op de vraag nummer 102 van 2 februari 1990. Bij de afwerking van het meerjarenprogramma blijft 1995 tot op heden het streefdoel.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 74, 5)

T. KELCHTERMANS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN LEEFMILIEU, NATUURBEHOUD EN LANDINRICHTING

Vraag nr. 276 van 23 april 1990 van de heer M. VAN HOUTTE

Afvalstoffendecreet — Bevoegdheid van de burgemeester

Artikel 5 van het besluit van de Vlaamse Executieve houdende aanduiding van de ambtenaren belast met het toezicht op de uitvoering van het decreet van 2 juli 1981 betreffende het beheer van afvalstoffen en de uitvoeringsbesluiten ervan, geeft aan de burgemeester de bevoegdheid inrichtingen welke in strijd zijn met de geldende reglementering te verzegelen en voorlopig te sluiten, na voorlegging van een proces-verbaal door de toezichthoudende ambtenaar.

Kan de geachte Minister volgende drie vragen concreet beantwoorden ?

- 1 Vermits de vaststelling door de toezichthoudende ambtenaar de toestand op een bepaald moment weergeeft, bestaat de mogelijkheid dat bij de exploitatie op dat moment wordt gehandeld overeenkomstig de geldende voorschriften, doch op andere tijdstippen niet. Zo deze overtreding dan wordt vastgesteld door een officier van gerechtelijke politie, kan de toezichthoudende ambtenaar dan op basis van deze politionele vaststelling een proces-verbaal opstellen, waarop de burgemeester de hogervermelde maatregelen kan nemen ?
- 2 Indien de tegenstrijdigheid blijft bestaan tussen de vaststellingen van de gemachtigde ambtenaar enerzijds en die van de officier van gerechtelijke politie anderzijds, mag de burgemeester dan op basis van deze laatste politionele vaststelling optreden, zonder voorafgaandelijke instemming van de toezichthoudende overheid ?

3. Zo door de toezichhoudende ambtenaar wordt gezocht, met toepassing van de in artikel 5 geciteerde maatregelen, op te treden en bijvoorbeeld tot verze- gelen over te gaan, is de burgemeester dan verplicht deze maatregel te nemen of beschikt hij nog over een bepaalde appreciatiebevoegdheid zonder van wettig verzuim te worden beschuldigd ?

Vraag nr. 277
van 25 april 1990
van de heer J. GEYSELS

*Waterwinning te Hoogstraten door PIDPA — Aanwe-
 zigheid van nitraten en pesticiden*

Uit de persberichten blijkt dat de Provinciale en Inter-
 communale Drinkwatermaatschappij der Provincie
 Antwerpen (PIDPA) wordt geconfronteerd met de
 aanwezigheid van nitraten en pesticiden bij de water-
 winning in Hoogstraten.

Kan de geachte Minister volgende vragen beantwoor-
 den ?

1. Zijn er dergelijke problemen ?
2. Welke zijn de gemeten concentraties van respectie-
 velijk nitraten en pesticiden ? Om welke pesticiden
 gaat het ?
3. Wat is de oorzaak van de aanwezigheid van deze
 stoffen ?

Vraag nr. 278
van 25 april 1990
van de heer J. GEYSELS

*Lozingen door strafkolonie van Merksplas — Hoeveel-
 heid en vergunningsstelsel*

De strafkolonie van Merksplas ontwikkelt een aantal
 activiteiten die niet alleen de lozing van huishoudelijke
 maar ook van industriële afvalwaters meebrengt.

Kan de geachte Minister een antwoord geven op de
 volgende vragen ?

1. Welke hoeveelheid inwoners-equivalent van respec-
 tievelijk huishoudelijke en industriële afvalwaters
 worden er geloosd ?
2. Beschikt de strafkolonie over de nodige lozingsver-
 gunningen ?
3. Op welke manier wordt dit probleem opgelost ?

Vraag nr. 279
van 25 april 1990
van de heer J. GEYSELS

*Grondwaterwinning PIDPA te Westerlo — Resultaten
 studie*

In het antwoord op vraag nummer 150 van 20 februari
 1989 heeft de geachte Minister melding gemaakt van
 een studie uitgevoerd over de eventuele verontreini-
 ging van de grondwaterwinningen van de Provinciale
 en Intercommunale Drinkwatermaatschappij der Pro-

vincie Antwerpen (PIDPA) in Westerlo door het Stu-
 diecentrum voor Water.

Kan de geachte Minister volgende informatie verschaf-
 fen ?

1. Is de genoemde studie afgerond ?
2. Wat zijn de resultaten op het vlak van de belangrij-
 ste gemeten waarden, de verhouding ten opzichte
 van de kwaliteitsnormen voor drinkwater enzo-
 voort ?

Vraag nr. 280
van 25 april 1990
van de heer J. CUYVERS

Bodemslib van de Dender — Analyses

Het bodemslib van de Dender is naar verluidt vooral
 in het gedeelte tussen de provinciegrens en Geraards-
 bergen verontreinigd door onder meer zware metalen.
 Geregeld worden in de Dender baggerwerken uitge-
 voerd, onder toezicht van de Openbare Afvalstoffen-
 maatschappij voor het Vlaamse Gewest (OVAM).

Kan de geachte Minister mij antwoorden op de volgen-
 de vragen ?

1. Werd het bodemslib van de Dender, in het bijzon-
 der het slib uit het stuk Dender tussen de provincie-
 grens en Geraardsbergen geanalyseerd ? Welke zijn
 de belangrijkste resultaten, vooral inzake lood, cad-
 mium, kwik en chroom ? Is er een evolutie in de
 resultaten van de analyses van de laatste 5 jaar ?
 Zo ja, welke ?
2. Onder welke voorwaarden wordt de baggerspecie
 van de Dender gestort en waar ? Welke maatrege-
 len worden genomen om verontreiniging van grond-
 wet te vermijden ?

Vraag nr. 282
van 25 april 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Uitbreiding bosarsenaal — Structuurplan

Volgens deskundigen zullen binnen tien jaar de meeste
 exportgebieden van tropisch hout netto importgebie-
 den worden. Hierdoor zal zich in de nabije toekomst
 een gat in de internationale houtmarkt gaan afrekenen.

Een fundamentele uitbreiding van onze bossen en de
 aanplanting van nieuwe bossen of houtachtige gewas-
 sen zou derhalve nu moeten gebeuren. Intenties daar-
 toe zijn opgenomen in de beleidsbrief van de geachte
 Minister.

Heeft de geachte Minister thans echter zicht op de
 ruimtelijke consequenties hiervan, of anders gevraagd
 waar zal de overheid de noodzakelijke ruimte ter be-
 schikking te stellen voor de bosbouw ? Aangezien ik
 meen te mogen verwachten dat de overheid doordacht,
 wetenschappelijk en met overleg te werk zal gaan om
 de gebieden waar aan bosbouw zal worden gedaan aan
 te duiden, dringt zich nu het opmaken van een struc-
 tuurplan voor bossen op. Bij mijn weten werd nog geen
 opdracht gegeven om een zodanig plan met daarin

tevens de ruimtelijke voorstellen, op te stellen. Waarom gebeurde dit nog niet ?

Zal de geachte Minister daartoe binnen zeer afzienbare tijd opdracht geven ? Met wie zal hierover overleg worden gepleegd, waarbij onder meer de inhoud en de omvang van de opdracht wordt bepaald ?

Vraag nr. 283
van 25 april 1990
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

GG' — *ARAB-vergunningsplicht*

Kan de geachte Minister mij meedelen of werkzaamheden met genetische gemodificeerde organismen (GGO's) onder de vergunningsplicht van het algemeen reglement op de arbeidsbescherming (ARAB) vallen en welke instanties bevoegd zijn voor het afgeven van de exploitatievergunningen ?

Bij welke rubrieken van de ARAB-regeling zijn voornoemde werkzaamheden ingedeeld ?

Welke bedrijven of instellingen beschikken thans over één of meer vergunningen (ARAB), die hen toelaten werkzaamheden met GGO's uit te voeren ?

Zijn de gemeenten waar deze bedrijven of instellingen effectief werkzaam zijn, van deze activiteiten op de hoogte ?

Weet de overheid en of de gemeente voor al de verleende vergunningen tot welke soms verstrekkende gevolgen mogelijke bedrijfsongelukken kunnen leiden ?

Vraag nr. 285
van 27 april 1990
van de heer M. DIDDEN

Sanering industriegebieden Reppel-Bocholt en Rotem-Dilsen — Stand van zaken

Reeds enige tijd geleden werd een saneringsplan opgesteld voor de industriegebieden te Reppel-Bocholt alsmede te Rotem-Dilsen. Het betreft saneringsplannen van zwaar belaste gronden alsmede industriële gebouwen wier bestemming dient aangepast. Ook de Europese Gemeenschap heeft in deze aangelegenheid haar medewerking via het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling (EFRO) toegezegd.

Gaarne had ik van de geachte Minister vernomen welk het aandeel is van de Vlaamse Executieve of van de van haar afhankelijke besturen in dit saneringsplan. Voor wanneer is de uitvoering van beide saneringsplannen voorzien, bestaat er desbetreffend een timing en wie is uiteindelijk verantwoordelijk voor de coördinering van de werkzaamheden ? Ten slotte had ik graag per afzonderlijk saneringsplan de financiële omvang in zijn totaliteit gekend.

Vraag nr. 286
van 2 mei 1990
van de heer J. CUYVERS

Waterzuiveringsstations — Samenwerking tussen bedrijven en overheid

Volgens een recent artikel in een plaatselijke krant wil

het expansieve textielververijbedrijf Sofinal te Kluisbergen graag een waterzuiveringsstation bouwen, dit in samenwerking met de gemeente en het bedrijf De Waele. Het samenwerkingsverband wil zelf investeren en achteraf de kostprijs verdelen. Rond UCO-Laarne zou reeds een dergelijk samenwerkingsverband inzake waterzuivering zijn opgezet.

Graag verneem ik van de geachte Minister een antwoord op volgende vragen.

1. Wat is de vuilvracht uitgedrukt in IE en in VE van de drie eventuele partners (Sofinal, De Waele en de gemeente Kluisbergen) ?
2. Welk **type** van waterzuiveringsstation is door de **Vlaamse Maatschappij** voor Waterzuivering (VMZ) voorzien voor Kluisbergen ? Tegen wanneer en met welke geplande capaciteit in IE ?
3. Hoe staat de VMZ tegen initiatieven waarbij verschillende bedrijven samen een waterzuiveringsstation bouwen ? Bestaan er precedents ? Geven deze precedents voldoening ?
4. Wie moet bijdragen in de bouw- en de onderhoudskosten van het waterzuiveringsstation en op welke basis ?
5. In welke mate kan men in dergelijke situaties beroep doen op de know how van de VMZ ?
6. Wanneer zal de AWP-3-studie voor het gebied Avelgem-Kluisbergen klaar zijn ?

Vraag nr. 287
van 3 mei 1990
van mevrouw F. BREPOELS

Intercompost Bilzen — Verwerking buitenlands afval

Naar ik verneem zal een deel van het huishoudelijk afval van de gemeente Wittem in het Nederlands-Limburgse Heuvelland en van de wijk Akerpoort in Maastricht bij Intercompost Bilzen tot compost worden verwerkt. Bovendien zal overeenkomstig het Afvalstoffenplan het composteerbaar gedeelte van de scheidingsinstallatie IVVVA van Maasmechelen meer dan waarschijnlijk nog dit jaar naar Intercompost Bilzen worden afgevoerd. Daarmee zal dan de maximale toevocapaciteit van huisvuil zijn bereikt.

Met betrekking tot deze aangelegenheid zou ik van de geachte Minister graag het volgende vernemen.

1. Door wie en waarom werd aan het Streekgewest Samenwerkingsverband Heuvelland de toestemming gegeven om buitenlands huishoudelijk afval te verwerken in Vlaanderen ?
2. Hoe brengt de geachte Minister het verwerken van Nederlands afval in overeenstemming met het Afvalstoffenplan ?
3. Het betreft hier vermoedelijk een voorlopige maatregel. Werd dienaangaande een periode vastgesteld ? Zo ja, welke periode ?
4. Werd bij het vaststellen van de totale capaciteit rekening met deze maatregel gehouden ?

P. DEWAEL

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN CULTUUR

Vraag nr. 70
van 25 april 1990
van de heer A. DE BEUL

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetsmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publikatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

D. COENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN ONDERWIJS

Vraag nr. 154
van 25 april 1990
van mevrouw M. VOGELS

Verzoekschrift veiligheid en gezondheid op school — Houding van de Minister

Begin juli 1989 werd door een aantal personen een verzoekschrift ingediend bij de Vlaamse Raad om een onderzoek door de Raad te vragen betreffende allerlei aspecten van veiligheid en gezondheid op school.

Nog voor de bespreking door de Commissie voor het Reglement en de Verzoekschriften heeft de geachte Minister een exemplaar van dit verzoekschrift ontvangen.

Kan de geachte Minister me meedelen wat hij sinds de indiening van het verzoekschrift heeft gedaan om tegemoet te komen aan de — reële — bezorgdheid van de indieners en wat hij verder zal doen ?

Vraag nr. 160
van 26 april 1990
van de heer P. BREYNE

Sociaal hoger onderwijs — Benoemingsvoorwaarden

Kan de geachte Minister mij precies en gedetailleerd — met aanduiding van de wettelijke gronden — meedelen aan welke diplomavooraarden, voorwaarden qua nuttige ervaring binnen en buiten het onderwijs enzovoort, respectievelijk

- een leraar beroepspraktijk ;
- een leraar technische vakken ;
- een leraar technische vakken en beroepspraktijk

moet voldoen om in het sociaal hoger onderwijs (korte type)

- tijdelijk aangesteld ;
- tot de stage toegelaten ;
- benoemd

te worden in

- een afdeling maatschappelijk assistent ;
- een afdeling maatschappelijk adviseur ?

Kan van deze voorwaarden worden afgeweken ? Zo ja, in welke omstandigheden ?

Bestaan er omstandigheden waarin aan een kandidaat die niet aan alle voorwaarden voldoet voorrang wordt verleend ten opzichte van een kandidaat die wel aan alle voorwaarden voldoet ?

Vraag nr. 161
van 3 mei 1990
van de heer J. LOONES

Overgang naar BLO — PMS-adviezen en CABO-werking

Voor eerst wens ik de geachte Minister te danken voor zijn antwoorden (Vlaamse Raad 1989-1990 — Vragen en Antwoorden, nr. 8, 19 februari 1990, blz. 368) op mijn schriftelijke vraag nummer 44 van 27 december 1989.

Het weze mij echter toegelaten de geachte Minister een antwoord op een aantal bijkomende vragen te verzoeken.

1. Uit het eerste antwoord van de geachte Minister blijkt dat het advies van het Psyche-Medisch Sociaal centrum (PMS) (dat bijzonder lager onderwijs (BLO) aanbeveelt) niet bindend is. Gezien de keuzevrijheid van de ouders is het volgen van BLO een moreel recht, maar geen plicht. Als de ouders het PMS-advies niet volgen, kan het PMS klacht neerleggen bij de Commissie Advies voor Bijzonder Onderwijs (CABO). Als de ouders ook het advies van de CABO niet volgen, kan de CABO zelfs in rechte optreden bij de jeugdrechtbank, wat in het uiterste geval kan leiden tot de ontzetting uit de ouderlijke macht.

Hoe valt de keuzevrijheid van de ouders te rijmen met een mogelijke gerechtelijke procedure die zelfs tot ontzetting uit de ouderlijke macht kan leiden ?

2. De geachte Minister betreurt in zijn antwoord dat er te weinig gebruik wordt gemaakt van de mogelijkheden die de CABO biedt. Welke maatregelen stelt de geachte Minister voor opdat vaker de tussenkomst van de CABO zou worden gevraagd ?

3. Uit het in februari 1990 gepubliceerd rapport van het CSPO over het beroepsonderwijs, opgemaakt in opdracht van het Ministerie, blijkt dat 5 ten honderd van de leerlingen in het gewoon beroepsonderwijs thuishoren in het buitengewoon secundair onderwijs (BUSO).

In het schooljaar 1987-1988 waren in Vlaanderen gemiddeld 2,97 ten honderd van de leerlingen opge-

nomen in het bijzonder onderwijs (BO). In Nederland is dat 8,2 ten honderd en in Wallonië is het percentage van dezelfde grootte.

Hoe verklaart de geachte Minister de opmerkelijke verschillen tussen de cijfers van het CSPO-rapport en de realiteit? Tussen de Vlaamse toestand enerzijds en de Nederlandse en Waalse toestand anderzijds?

4. Het antwoord van de Minister geeft aan dat er sancties worden getroffen tegen BO-scholen die ten onrecht leerlingen houden die eigenlijk in de gewone school thuishoren. En als misbruiken vanwege de PMS-centra worden vastgesteld wordt hen tijdelijk onzegd nog BO-adviezen te schrijven.

Omgekeerd, gewone scholen die kinderen met een PMS-advies voor BO niet naar het BO sturen, worden niet gesanctioneerd, omdat aan de vrije keuze van de ouders niet mag worden geraakt. Dat lijkt mij een onrechtvaardige toestand waarvan het kind de dupe kan zijn: het PMS en de BO-directie hebben immers altijd ongelijk, de gewone schooldirectie en de ouders krijgen altijd gelijk. . . Het lijkt er met andere woorden op dat de keuzevrijheid enkel in het voordeel van de gewone school speelt.

Wat is dan nog de waarde van het PMS-advies?

Welke waarde geniet voorkeur: „het moreel recht tot het volgen van BO” (ten voordele van het kind), of „de keuzevrijheid van de ouders” (ten voordele van de ouders)?

5. De controle ter zake wordt uitgeoefend door de BO- en PMS-inspectie.

Over welke gegevens en bevoegdheden beschikken de BO- en PMS-inspecteurs om op te treden in het huishouden van de gewone school als het om potentiële BO-leerlingen gaat? Of mogen zij enkel (bettelend) optreden in het eigen BO-huishouden?

Hoe staat de Minister tegenover het voorstel waarbij de gewone scholen een dwingende meldingsplicht van potentiële BO-leerlingen wordt opgelegd aan de PMS- en BO-inspectie, maar vooral en ook aan de inspectie van het gewoon onderwijs. Kan dergelijk systeem, waarbij de drie inspecties gezamenlijk controle uitoefenen, niet beter bijdragen tot het beteugelen van de heersende misbruiken?

Vraag nr. 163
van 4 mei 1990
van de heer J. GEYSELS

Sociaal-culturele organisaties — Subsidiering door het Fonds voor Onderwijs en Vorming

Kan de geachte Gemeenschapsminister meedelen of sociaal-culturele organisaties en/of verenigingen, erkend en gesubsidieerd door het Ministerie van Cultuur, enige financiële steun ontvangen van het Fonds voor Onderwijs en Vorming?

Zo ja, om welke organisaties gaat het en wat is het bedrag per organisatie?

Vraag nr. 164
van 4 mei 1990
van de heer A. LARIDON

Maatschappelijk werker PMS-centrum — Boventaligheid

Bij beslissing van de geachte Gemeenschapsminister van 14 april 1989 werd aan het Psyche-Medisch en Sociaal Centrum voor bijzonder onderwijs te Brugge een maatschappelijk werker boventalig gesteld. De oorzaak blijkt een arrest van de Raad van State te zijn.

Mag ik van de geachte Minister het volgende vernemen?

1. Welke normenberekening gaf aanleiding tot deze ministeriële beslissing van boventaligheid?
2. In de veronderstelling dat een arrest van de Raad van State oorzaak was, waarom kreeg slechts één partij zijn betrekking terug en de andere niet?
3. Bij een vernietigingsarrest geldt de regel dat het vernietigde besluit wordt geacht te hebben bestaan. De situatie moet in zijn oorspronkelijke staat worden hersteld. Kan de geachte Minister bevestigen dat dit voor beide partijen is gebeurd en zo neen, waarom niet en om welke redenen?

Vraag nr. 167
van 4 mei 1990
van mevrouw N. MAES

Secundair kunstonderwijs — Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten

De kwaliteit van ons secundair kunstonderwijs met beperkt leerplan zorgt voor een belangrijke culturele uitstraling binnen onze Gemeenschap en over onze grenzen.

Daardoor worden ook cursisten van over de grens — vooral uit Nederland — aangetrokken. Sommige gemeenten overwegen een hoger inschrijvingsgeld aan deze cursisten te vragen.

1. Is dit volgens de geachte Minister niet strijdig met het streven naar culturele integratie tussen Vlaanderen en Nederland?
2. Is dit niet strijdig met de Europese richtlijnen inzake niet-discriminatie binnen de Europese Gemeenschap?

J. SAUWENS

GEMEENSCHAPSMINISTER VAN
OPENBARE WERKEN EN VERKEER

Vraag nr. 178
van 23 april 1990
van de heer E. VAN ROMPUY

Woluwelaan te Brussel — Geplande werken

1. In antwoord op een parlementaire vraag van 6 fe-

bruari 1987 werd door de toenmalige Minister van Openbare Werken beloofd een oplossing te zoeken voor het gevaarlijk kruispunt op de Woluwelaan (Ring rond Brussel) op het grondgebied van Sint-Stevens-Woluwe ter hoogte van de kruising van de Van Damstraat en de Smolderstraat.

Kan de geachte Minister mij meedelen waar deze oplossing blijft ?

2. In antwoord op een parlementaire vraag van 6 februari 1987 werd door de toenmalige Minister van Openbare Werken beloofd een fietspad te realiseren langs de Woluwelaan tussen het Stationsplein te Kraainem en de grens met Sint-Lambrechts-Woluwe. Dit is tot op heden nog niet aangelegd.

Is de aanleg van dit rijwielpad opgenomen in het programma 1990 van Openbare Werken ?

Vraag nr. 179
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Dansaertlaan te Groot-Bijgaarden — Verkeersveiligheid

De Dansaertlaan te Groot-Bijgaarden-Dilbeek, laat sinds vele jaren aan verkeersveiligheid te wensen over. Met de stijging van het verkeer neemt de onveiligheid zelfs nog toe.

De voorganger van de geachte Minister op nationaal niveau beloofde een extra-financiële inspanning voor een betere uitrusting van de straat, doch wegens tijdsgebrek kwam er niets van in huis.

Graag vernam ik wat het departement van de geachte Minister ter zake zal doen.

Vraag nr. 180
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Trammuseum Schepdaal-Dilbeek — Toekomstperspectieven

Nu het trammuseum van Schepdaal-Dilbeek niet naar Bokrijk gaat, vernam ik graag van de geachte Minister wat zijn departement plant met dit trammuseum. Zou het niet goed zijn dat er een nieuwe Raad van Beheer werd benoemd waarbij de verenigingen voor vreemdelingenverkeer (VVV), de Schepdaalse gemeenschap, het gemeentebestuur en lokale belangstellenden worden betrokken ? Dit zou een grotere belangstelling kunnen wekken bij een ruim publiek.

Zou een bescherming van dit trammuseum geen financiële middelen kunnen losmaken bij het Ministerie van Cultuur ? Welke financiële middelen ziet de Minister in zijn eigen departement voor een eerste opfrisbeurt ? Of meent hij dat een overdracht aan het gemeentebestuur een betere oplossing is ?

Vraag nr. 181
van 24 april 1990
van de heer J. VALKENIERS

Vijver bij firma Hocké te Groot-Bijgaarden — Bestemming

In verband met de vijver nabij de firma Hocké te

Groot-Bijgaarden is de laatste maanden een controversé ontstaan. Kan de geachte Minister mij meedelen wat er gaat gebeuren : wordt de vijver overgedragen aan het gemeentebestuur of verkocht aan de firma Hocké, teneinde deel uit te maken van het in het uitzicht gestelde bedrijventerrein ? Zijn er waarborgen ingebouwd voor de huidige vissersclub ?

Vraag nr. 182
van 25 april 1990
van de heer M. DESUTTER

Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoeken en experimenten

In Frankrijk onderzoekt men de mogelijkheid om na zuivering biogas te herwinnen dat thans in de zuiveringsinstallaties wordt verbrand, teneinde er voertuigen op te laten rijden die worden gebruikt voor de ophaling van huisvuil.

Technici van de Gaz de France en specialisten uit de automobielsector en de uitrustingsindustrie die een werkgroep zijn verenigd, zouden reeds heel wat initiatieven hebben genomen om aardgas aan te wenden als motorbrandstof.

Is er in België onderzoek verricht op dit vlak ?

Meent de geachte Minister niet dat ook in ons land voertuigen voor het ophalen van huisvuil gemakkelijk zouden kunnen worden omgeschakeld op biogas ?

In Nederland wordt ook geëxperimenteerd met personenwagens en autobussen. Wordt in ons land overwogen stadsautobussen op aardgas om te schakelen ?

Vraag nr. 183
van 25 april 1990
van de heer A. DE BEUL

Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid

Bij resolutie heeft de toenmalige Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap op 18 april 1978 aanbevolen het gebruik van de publikatie Taalbeheersing in de administratie (ondertussen Taalbeheersing in de praktijk) door het personeel van overheids- en gesubsidieerde instanties te bevorderen.

Mag ik vernemen of door de kabinetsmedewerkers en de diensten die onder de geachte Minister ressorteren gebruik wordt gemaakt van de bedoelde publikatie ?

N.B. : Deze vraag werd aan alle Gemeenschapsministers gesteld.

Vraag nr. 184
van 26 april 1990
van de heer J. LOONES

Domein Prins Karel — Werken

Sinds enkele jaren wordt op verscheidene overheidsniveaus, gewerkt aan de uitbouw van een toeristisch recreatiepark (TRP) in het domein Prins Karel van Vlaanderen in Raversijde-Oostende. Het zou voor een

gedeelte worden ingericht als openluchtmuseum, de installaties uit Wereldoorlog I (Batterij Aachen) en Wereldoorlog II (Atlantik-wall) omvattend.

Gehoopt wordt dat het wandelcircuit in het goed bewaard duinengebied, zeer spoedig wordt opengesteld. Daarbij kunnen volgende vragen worden gesteld.

1. Welke investeringen en voor welke bedragen, worden er verricht door het Vlaamse Ministerie van Openbare Werken ?
2. Wanneer wordt de aanvang, uitvoering en beëindiging van die werken voorzien ?

Vraag nr. 185
van 26 april 1990
van de heer R. VAN HOOLAND

Weg Gent-Deinze-Kortrijk — Verkeersslachtoffers

Ik zou het zeer op prijs stellen van de geachte Minister te mogen vernemen :

1. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden, er de jongste 5 jaar te betreuren vielen op de weg Gent-Deinze (oude Kortrijksesteenweg) (totaalcijfers) ;
2. hoeveel dodelijke verkeersslachtoffers, respectievelijk zwaargewonden, er de jongste 5 jaar te betreuren vielen op de weg Deinze-Kortrijk (totaalcijfers).

Vraag nr. 186
van 27 april 1990
van de heer H. DE LOOR

Verbinding N 462 (Meerlaan) — N 454 te Zottegem — Uitblijven van een beslissing

Reeds in 1978 kocht het stadsbestuur van Zottegem een aantal percelen bouwgrond aan in de Meerlaan, met het oog op het vrijwaren van de aanleg van een reeds lang geplande verbindingsweg tussen de gewestweg 462 (Meerlaan) en de gewestweg 454.

Mag ik van de geachte Minister vernemen :

- of de studie van dit project inmiddels werd afgerond ;
- indien ja, of er een concrete timing kan worden vooropgesteld inzake de uitvoering ervan ;
- indien neen, wat daarvan de oorzaken zijn ?

Rechtzetting

Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 23 april 1990

- Blz. 616 — 2e kolom
Vraag nr. 51
van 1 maart 1990
van de heer A. DE BEUL

In het zesde lid op de eerste regel lezen „Minister” in plaats van „Voorzitter van de Vlaamse Executieve”.

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
G. GEENS, Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Financiën en Begroting				
51	21.05.1990	J. De Bremaeker	<i>Benelux-standpunt buitenlandse problemen — Initiatieven</i>	757
52	22.05.1990	A. Denys	<i>Adviesorganen — Vertegenwoordiging van de Vlaamse Regering</i>	757
55	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	757
N. DE BATSELIER, Vice-Voorzitter van de Vlaamse Executieve, Gemeenschapsminister van Economie, Middenstand en Energie				
47	10.05.1990	J. Valkeniers	<i>Nationaal Instituut voor Extractiebedrijven — Regionalisering</i>	758
L. WALTNIEL, Gemeenschapsminister van Ruimtelijke Ordening en Huisvesting				
151	03.05.1990	G. Janzegers	<i>Woning De Beir te Knokke — Bescherming</i>	758
152	08.05.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>Bouwvergunning — Voorschriften inzake tuinbouwserrres</i>	758
153	09.05.1990	M. Tyberghien-Vandenbussche	<i>BPA — Interventie van particulieren</i>	759
154	09.05.1990	P. Van Grembergen	<i>Drongengoed Ursel — Bescherming</i>	759
155	10.05.1990	H. Suykerbuyk	<i>Kerkorgels — Restauratie</i>	760
156	10.05.1990	G. Janzegers	<i>Beschermde watermolen van Testelt — Geplande verkoop</i>	760
J. LENSSENS, Gemeenschapsminister van Welzijn en Gezin				
35	07.03.1990	M. Vogels	<i>Inrichting kantoren Kind en Gezin — Procedure en kostprijs</i>	767
49	25.04.1990	A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid</i>	768
50	27.04.1990	H. Lauwers	<i>Diensten voor begeleid wonen van mentaal gehandicapten — Erkenning en subsidiëring</i>	768
51	03.05.1990	T. Van Parys	<i>Onroerende goederen OCMW — Procedure bij vervreemding</i>	768
52	03.05.1990	M. Olivier	<i>Comité voor Bijzondere Jeugdzorg van Kortrijk — Plaatsing bij instellingen</i>	761
56	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	761

R. DE WULF, Gemeenschapsminister van Tewerkstelling

35	21.05.1990	H. Van Wambeke	<i>DAC'ers in openbare diensten — Statuut</i>	762
38	30.05.1990	J. Loones	<i>Milieu — Verhoogde ministeriële aandacht</i>	762

T. KELCHTERMANS, Gemeenschapsminister van Leefmilieu, Natuurbehoud en Landinrichting

273	13.04.1990	P. Van Grembergen	<i>Gronden vliegveld Oostakker-Lochristi — Definitieve bestemmingen</i>	769
2	23.04.1990	J. Loones	<i>Visbestand in Vlaanderen — Toestand en controle</i>	769
276	○ 23.04.1990	M. Van houtte	<i>Afvalstoffendecreet — Bevoegdheid van de burgemeester</i>	780
277	○ 25.04.1990	J. Geysels	<i>Waterwinning te Hoogstraten door PIDPA — Aanwezigheid van nitraten en pesticiden</i>	781
278	○ 25.04.1990	J. Geysels	<i>Lozingen door strafkolonie van Merksplas — Hoeveelheid en vergunningsstelsel</i>	781
279	0 25.04.1990	J. Geysels	<i>Grondwaterwinning PIDPA te Westerlo — Resultaten studie</i>	781
280	25.04.1990	J. Cuyvers	<i>Bodemslib van de Dender — Analyses</i>	781
282	0 25.04.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>Uitbreiding bosarsenaal — Structuurplan</i>	781
283	0 25.04.1990	T. Merckx-Van Goey	<i>GGO's — ARAB-vergunningsplicht</i>	782
285	○ 27.04.1990	M. Didden	<i>Sanering industriegebieden Reppel-Bocholt en Rotem-Dilsen — Stand van zaken</i>	782
286	○ 02.05.1990	J. Cuyvers	<i>Waterzuiveringsstations — Samenwerking tussen bedrijven en overheid</i>	782
287	○ 03.05.1990	F. Brepoels	<i>Intercompost Bilzen — Verwerking buitenlands afval</i>	782
295	10.05.1990	M. Vogels	<i>Ruilverkaveling Nieuwmoer — Subsidiëring</i>	762
296	10.05.1990	M. Vogels	<i>Ruilverkavelingswerken Nieuwmoer — Subsidiëring</i>	763
297	10.05.1990	G. Janzegers	<i>Holle weg tussen Lubbeek en Leuven — Asfaltweg</i>	763

P. DEWAELE, Gemeenschapsminister van Cultuur

70	0 25.04.1990	A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid</i>	783
----	--------------	-------------------	--	-----

H. WECKX, Gemeenschapsminister van Volksgezondheid en Brusselse Aangelegenheden

11	09.01.1990	M. Didden	<i>Planning — Stand van zaken</i>	770
----	------------	------------------	-----------------------------------	-----

D. COENS, Gemeenschapsminister van Onderwijs

113	28.03.1990	A. Laridon	<i>Gemeenschapsscholen — AM VD-personeel</i>	771
128	05.04.1990	A. Laridon	<i>ARGO-decreet — Pedagogische colleges</i>	771
137	12.04.1990	N. Maes	<i>Administratief personeel Gemeenschapsonderwijs — Wervings- en/of regularisatie-examens</i>	772
140	17.04.1990	J. Valkeniers	<i>Franstalige scholen in 6 faciliteitengemeenten rond Brussel — Samenstelling leerlingenpopulatie</i>	772

149	23.04.1990	E. Beysen	<i>Licentie bouwkunst RUG — Toegang tot het beroep van architect</i>	773
150	23.04.1990	N. Maes	<i>ARGO — Aanstellingen vanaf 1 april 1991</i>	773
151	23.04.1990	N. Maes	<i>Boventalligen in het onderwijs</i>	774
152	23.04.1990	H. De Loor	<i>Ministerie van Onderwijs — Benoemingen</i>	775
154	o 25.04.1990	M. Vogels	<i>Verzoekschrift veiligheid en gezondheid op school — Houding van de Minister</i>	783
156	25.04.1990	A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid</i>	775
158	25.04.1990	F. Vermeiren	<i>Projecten voor alfabetisering — Spreiding en budgettaire middelen</i>	776
159	25.04.1990	F. Vermeiren	<i>Postgraduaat onderwijs — Studietoelagen</i>	776
160	o 26.04.1990	P. Breyne	<i>Sociaal hoger onderwijs — Benoemingsvoorwaarden</i>	783
161	o 03.05.1990	J. Loones	<i>Overgang naar BLO — PMS-adviezen en CABO-werking</i>	783
162	03.05.1990	E. Van Vaerenbergh	<i>Administratief personeel Gemeenschapsonderwijs — Examens</i>	777
163	o 04.05.1990	J. Geysels	<i>Sociaal-culturele organisaties — Subsidiëring door het Fonds voor Onderwijs en Vorming</i>	784
164	o 04.05.1990	A. Laridon	<i>Maatschappelijk werker PMS-centrum — Boventaligheid</i>	784
165	04.05.1990	A. Laridon	<i>Politiek verlot voor ambtenaren — Voorwaarden en gevolgen</i>	764
166	04.05.1990	A. Laridon	<i>Verkiezing van personeelsleden van het Gemeenschapsonderwijs tot parlementslid — Ontslag en wederindienstneming</i>	777
167	o 04.05.1990	N. Maes	<i>Secundair kunstonderwijs — Hoger inschrijvingsgeld voor buitenlandse cursisten</i>	784
173	09.05.1990	G. Janzegers	<i>BUSO — Statuut van vastbenoemde onderwijzers</i>	765
174	09.05.1990	H. Van Wambeke	<i>Jeugdige topsporters — Schoolplicht en organisatie van de examens</i>	765
176	09.05.1990	A. Laridon	<i>Studierichting productieontwikkeling — Plaats in het hoger onderwijs</i>	766

L. VAN DEN BOSSCHE, Gemeenschapsminister van Binnenlandse Aangelegenheden en Openbaar Ambt

73	03.05.1990	E. Vankeirsbilck	<i>Gemeentefonds — Kustgemeenten</i>	766
74	08.05.1990	L. Vanhorenbeek	<i>Gemeenteraden — Wijze van stemmen</i>	767

J. SAUWENS, Gemeenschapsminister van Openbare Werken en Verkeer

134	09.03.1990	J. Timmermans	<i>Geluidsmeetnet op regionale luchthavens — Plannen</i>	778
168	12.04.1990	M. De Meyer	<i>Herstelling Scheldebrug te Temse — Stand van zaken</i>	779
171	12.04.1990	R. Van Hooland	<i>Wegenfonds — Personeelsbestand</i>	779
172	12.04.1990	M. Didden	<i>Dijkverbeteringen langs de Maas — Stand van zaken</i>	780
178	o 23.04.1990	E. Van Rompuy	<i>Woluwelaan te Brussel — Geplande werken</i>	784
179	o 24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Dansaertlaan te Groot-Bijgaarden — Verkeersveiligheid</i>	785
180	o 24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Trammuseum Schepdaal- Dilbeek — Toekomstperspectieven</i>	785
181	o 24.04.1990	J. Valkeniers	<i>Vijver bij firma Hocké te Groot-Bijgaarden — Bestemming</i>	785

182	0	25.04.1990 M. Desutter	<i>Aanwending van aardgas als motorbrandstof — Onderzoeken en experimenten</i>	785
183	0	25.04.1990 A. De Beul	<i>Publikatie Taalbeheersing in de praktijk — Gebruik door de overheid</i>	785
184	0	26.04.1990 J. Loones	<i>Domein Prins Karel — Werken</i>	785
185	o	26.04.1990 R. Van Hooland	<i>Weg Gent-Deinze-Kortrijk — Verkeersslachtoffers</i>	786
186	o	27.04.1990 H. De Loor	<i>Verbinding N 462 (Meerlaan) — N 454 te Zottegem — Uitblijven van een beslissing</i>	786